

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒๗)

หน้า

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕

- ๑. ร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจทำอะไรเกินสมควร
พุทธศักราช ๒๕๖๕ ของ รัฐบาล

๑๐๕๑

- ๒. ร่างพระราชบัญญัติภาษีก้าวหน้า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕
ของ รัฐบาล ๑๐๙๖
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติเก็บเงินอากรค่านา ในตำบลทุ่งสูงนวก ท้องที่
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของ
รัฐบาล ๑๑๐๓
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๑๐๕
- ๕. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ชุดที่ ๒ เรื่องร่างพระราช
บัญญัติจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตก (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๑๐๙
- ๖. ร่างพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมผู้ก่ออายุ พุทธศักราช
๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๑๓๑
- ๗. ญัตติก่อน ขอให้เปลี่ยนเวลาเริ่มประชุมสภาฯ ทั้งสองเวลาใน
วันพรุ่งนี้ ของ รัฐบาล ๑๑๓๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓/๒๔๗๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : กล่าววา
วันหนึ่งสภาประชุม ๔๖ ท่านเป็น
องค์ประชุม ได้ วาระข้อปรารภพระราช
บัญญัติว่าด้วยการค้ากำไรเกินสมควร
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล
พร้อมด้วยพระบริรักษ์พิบูลย์พิบูลย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
กล่าววา รัฐมนตรีขอแก้หนังสือ
นำคำปรึกษา ความมาก ออกเพราะเป็น
ความหลังผิดของข้าพเจ้า รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำ
กำไรเกินสมควร พุทธศักราช ๒๔๗๕
ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
เพิ่มเติมป้องกันการค้ากำไร
เกินสมควร มีเหตุผลว่าโดยที่มีผู้
นำออกเนื่องจากการเกิดสงคราม
การค้าขายระงายภายในประเทศ
กักหรือ เนื่องจากเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด
การค้าขายกำไรเกินสมควรใน

สิ่งของซึ่งราษฎรจำเป็นต้องซื้อใช้สอย
เช่นกักสิ่งของไว้จำหน่าย และตั้งราคา
สูงจนเกินสมควร ในขณะที่สิ่งของ
เหล่านั้นยังคงมีปริมาณอยู่ในระดับ
ธรรมดาไม่ได้แต่ตั้งราคาขึ้นสูงจนถึง
กับขาดแคลน หรือผิดปกติไปแต่
อย่างใด เป็นเหตุให้ราษฎรส่วนมากได้
รับความเดือดร้อน จึงเป็นการสมควรที่
จะตราพระราชบัญญัติขึ้นป้องกันการค้ำ
กำไรประเภทนี้ พึงว่าสภาฯ คงจะ
รับหลักการ

ขุนเสนาบดีศักดิ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าววา ตามหลักการ
การพระราชบัญญัตินี้ มีว่าเพื่อป้องกันการ
การค้ากำไรเกินสมควร จึงข้าพเจ้าไม่
เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าพระราช
บัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติอุบัติขึ้น

ใหม่ในประเทศสาม ถึงนานาประเทศ
 ก็น่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบหรือ ได้รู้เขา
 ก็ไม่ใช่กฎหมายเพื่อสกัดเสรีภาพการค้า
 ของบุคคล ตามธรรมชาติการค้าขายเรา
 ต้องปล่อยให้มันเป็นโดยเสรี ซึ่งเราต้อง
 ออศึยราคายุติธรรมหรือราคาตลาด
 ราคาท้องตลาดเป็นราคาธรรมชาติ ถ้า
 หากว่าสิ่งของมีน้อยก็เป็นกฎธรรมชาติ
 ราคาจะสูงขึ้น ผู้ทำการค้าขายก็ยอมให้
 กำไร ถ้าหากว่าสิ่งของในท้องตลาดมี
 มากขึ้น ราคาที่ลดลงลง เพราะมีการ
 แข่งขันกัน ถ้าหากว่าสิ่งของมีน้อยก็
 เป็นธรรมชาติราคาสูง การเสนอและถว
 สสนองจะได้เข้าคู่สุดท้าย นี่ยิ่งกว่าการ
 ยุติธรรม ราคายุติธรรมเราจะต่อสู้หลัก
 อะไร ตามกฎธรรมตามือว่าราคา
 ยุติธรรมเราต้องถือต้นทุนรวมทั้งค่า
 ใช้จ่ายในการหาสินค้ามาสู่ท้องตลาด
 เป็นธรรมชาติอยู่เองสำหรับพ่อค้า เมื่อทำ
 การค้าขายก็เพื่อหาประโยชน์ ถ้าเราจะ
 ออกกฎหมายขึ้นคุ้มครองเพื่อป้องกันกำ
 กำไรเกินควรแล้ว ทำให้พ่อค้าเสีย
 น้าใจ การค้าขายของประเทศจะไม่
 เจริญก้าวหน้า ฐานะทางเศรษฐกิจ
 จะตกต่ำ เพราะเหตุว่าทุกคนเมื่อจะทำ
 การค้าต้องคิดแล้วว่าจะต้องหาผล แ่

ก็ตามเหตุตกลงว่าใน
 เกิดสงครามขึ้นหรือเกิด
 เหตุอย่างหนึ่งอย่างใด
 ของกักใจเพื่อหากำไร
 ถ้าหากออกไปแล้วก็คิด
 ราษฎรจะเห็นไปว่าประ
 ของเราเวลานี้จะไม่สงบ
 เกิดสงครามก็ได้ อาจ
 เร็ว ๆ นี้ก็ได้ ทำให้
 อกประเทศหนึ่งเมื่อเรา
 ก็ไม่เป็นการทำมหาภัย
 ก็ยังขึ้น เศรษฐกิจก็ตก
 กฎหมาย เช่นคนมีจำการ
 แข่งขันนั้นรัฐบาลไม่ควร
 อยู่แล้ว กฎหมายเพื่อ
 ซึ่งเราออกเมื่อเร็ว ๆ น
 ทางควบคุมอยู่ทางหนึ่ง
 ที่เสนอว่าถ้าหากความ
 มีสงครามเกิดขึ้นหรือม
 จะออกกฎหมายเมื่อไร
 จะมาออกกฎหมายในบ
 ข้าพเจ้า โหมมาแล้ว
 สมควรวิธีหลักการ

พระพิณิจชนากว ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
 พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร
 ที่จะรับหลักการเป็นอย่างยิ่ง คงที่จะ
 เรียนเหตุผลให้สภาฯ นทราบก่อนอื่น
 ข้าพเจ้าขอพาท่านคิดว่าการค้าขายนั้น
 อยู่ในมือใคร เมื่อท่านได้ศึกษาเช่นนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้าจะกราบเรียนพฤติการณ์ที่ได้
 ผ่านพื้นมาได้ในชีวิตของข้าพเจ้าเมื่อ
 ครั้งมหาสงคราม การหากำไรเกิน
 สมควรในคราวนั้น ข้าพเจ้าได้ถูกควย
 ตนเอง คือพอรัฐบาลประกาศสงคราม
 เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม คริสต์ศักราช
 ๑๙๑๕ ในวันสองวันของกั้นราคา
 สูงลิ่วซึ่งถ้าเรามีพระราชบัญญัติเช่นนั้น
 แล้ว พ่อค้าจะทำเช่นนั้นไม่ได้เป็น
 อันขาด ภาไรเกินสมควร นั้นเป็นดังนี้
 เช่นอย่างขา บุหรี่กระป๋องละ ๕๐ เซา
 ซินเป็น ๑ บาท หรือ ๑.๕๐ บาท
 ข้าวสาร ๘ บาท ซินเป็น ๑๒ บาท
 ความที่ท่านสมาชิกกล่าวเมื่อกันว่าพระราช
 บัญญัติเช่นนี้ไม่มีประเทศใดเขาทำ
 กันนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าทรงกันข้าม

เขาทำกันทุกประเทศ เขาเรียกว่า The
 prevention of purchasing Act
 และข้าพเจ้าจะกราบเรียนให้ทราบอีก
 ว่าเมื่อเกิดกบฏเกลือหอบละ ๘ บาท
 พอพ่อค้าทราบข่าวไฟเสียกั้นราคา
 เป็น ๑๐ กว่าบาททีเดียว ถ้ามีพระราช
 บัญญัตินี้แล้วพวกเราควรจะไม่ถูก
 ขูดเลือดเป็นแน่ ส่วนการคำนวณหรือไม่
 คำนวณที่ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจการ
 ขอตัดออกนั้นเป็นการสมควร เพราะ
 ว่าเราทำอะไรกัน ๆ นั้นจะให้ก็ไม่ได้อะไร
 และอีกประการหนึ่งถ้อยคำในนี้จะ
 สละสลวยหรือไม่มันนั้นยอมมอบให้คน
 ชำนาญที่จะจัดการกันต่อไป แค่นี้
 การนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร
 อย่างยิ่งทีเดียว

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ : กล่าวว่า
 พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย
 หลักการ เพราะข้าพเจ้าได้เคยพบปะ
 มาหลายครั้งแล้ว คือเป็นอย่างนั้น ใน
 วันที่รัฐบาลออกกฎหมายนี้ก็มีคนกัก
 ฝั่งของไว้จำหน่าย เพื่อเอาราคาสูงนี้
 เรียกว่าเอาเปรียบพลเมือง ใครเป็น
 พลเมือง พวกเรานี้แหละเป็นพลเมือง

การตั้งราคาสูงเกินควรในขณะที่สิ่งของ
เหล่านั้นยังคงมีราคาในระดับธรรมดา
แต่เขาบอกราคาสูงขึ้นซึ่งเราจำเป็นต้อง
ซื้อเขาเช่นนั้นน่าใจหายเพียงไร เศรษฐกิจ
ของประเทศเวลานี้อยู่ที่สินค้าเข้าซึ่งส่ง
ออกไปยังเมืองนอก ราคาอาจจะลดลง
หลายเปอร์เซ็นต์ก็ได้ ซึ่งอาจต้องส่งกลับ
คืนมาในภายหลังอีก การกักราคามี
หลายวิธีต่าง ๆ กัน ซึ่งพอค่าย่อมร่วม
กันกระทำได้ พวกเรามีไม่กี่เปอร์เซ็นต์
นักในเรื่องนั้น นอกนั้นคนอื่นทั้งนั้น พวก
เราทำกันเองต่างหาก หาใช่คนอื่นเขา
ทำแก่เราไม่ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นมี
ปัญหาอะไร ฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

ร.ท. ทองคำ กล้ายไอน้ำ

ก. ยูเกียง ทองสงขลา รับรอง

ขุนขจรเขานเวิศน์ ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดระยอง : กล่าวว่า
เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าขอเปิด
อภิปรายต่อไป

นายจ้ง จวงจิตร ขุนเสนาสัสดี

รับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
มีผู้เสนอเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญขอเปิด

อภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นควรเปิด
อภิปรายต่อไป ขอให้ปรกตมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ปรกตมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เป็นอันว่าหม่อมการอภิปราย ข้าพเจ้าขอ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้
พิจารณา ขอให้ปรกตมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ปรกตมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณา

พ.อ. พระยารัษฎนครินทร์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ :
กล่าวว่า ขอให้กรมการพิจารณา

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ขอให้ส่งกรมการตามญัตติสภา

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าวว่า
เรื่องนี้เราทุกคนประเดี๋ยวเดียว และ

ข้าพเจ้าเองก็ซึ้งใจอยู่ ขอให้ตั้งกรรมมา-
ธิกาวธิตามบุญ ไม่ใช่เรื่องสามัญเป็น
เรื่องเทคนิก คือเรื่องการค้า

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า
รัฐบาลจะจัดซื้อใหม่

พ.ต. หลวงข้างนางวาสวัสดิ์
ร.น. รุมนมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: กล่าวว่าไม่ซัดซื้อ

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า
เมื่อไม่มีใครซัดซื้อ ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมมาธิกาวธิตามบุญ
จำนวนกี่คน

นายจิ่ง อธิงจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดตรัง: กล่าวว่า ๗ คน

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า
ถ้าไม่มีใครซัดซื้อ ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมอนุมัติให้กรรมมาธิการ ๗ คน

พ.อ. พระบริภักดิ์หทัยทักษิณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ:
กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอ นายเคือน-
บุณนาค หลวงประทีปคัสสทกรรม
ขุนสมาหารทิศก๊ก

นายสง่า สายศิลป์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดยะลา : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนขจรเขานเวศน์

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส
ราษฎรผู้แทนจังหวัดปราจีนบุรี :
กล่าวว่าข้าพเจ้าขอเสนอ พระพินิจธ-
นากร กับนายเขียน กาญจนพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า
เสนอที่ละคน ท่านเอาแต่พระพินิจ-
ธนากร

หลวงธนรินทร์ประสาตร์เวช
ผู้แทนราษฎร จังหวัด จันทบุรี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายมิ่ง เสาห์เวญ

มีสมาชิกรับรอง

ขุนศรีการพิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิจิตร: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเขียน กาญจนพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า ครบ
๗ คนแล้ว ขอให้เลขธิการอ่าน
รายนาม

เลขธิการสภา ฯ: อ่านรายนาม
กรรมมาธิการ ๑. นายเคือน บุณนาค
๒. หลวงประทีปคัสสทกรรม ๓. ขุนสมาหาร
ทิศก๊ก ๔. ขุนขจรเขานเวศน์ ๕. พระ
พินิจธนากร ๖. นายมิ่ง เสาห์เวญ
๗. นายเขียน กาญจนพันธ์

พ.อ. พระบริรักษ์เทษุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ กล่าวไว้ กำหนดการแปรรูปคดี ๕ วัน หลังจากการเปิดประชุมสมัยหน้า

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เมื่อไม่มีใครขัดข้อง ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรรูปคดี ๕ วันภายหลังเปิดประชุมสมัยหน้า การจะก่อไปร่างพระราชบัญญัติภาษีกาการค้า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีกาการค้า (ฉบับที่ ๒) หลักการก็คือแก้ข้อความในมาตรา ๓ ในทวีเถาะระที่ศัพท์บางประการและแก้ความในมาตรา ๑๔ อนุมาตรา ๓ ในเรื่องผู้ควมเสียภาษี ไม่ได้ยื่นรายการแสดงบัญชีที่เดิมปรับเป็นจำนวน ๑๐๐ บาทนั้นลงมาเหลือเพียง ๒๕ บาท และแก้มาตรา ๒๔ เพื่อให้กฎหมายนี้มีผลบังคับตั้งมาตรา ๑๐ อันเกี่ยวกับการปฏิบัติให้รัดกุมยิ่งขึ้น และแก้ข้อยกเว้นอัตรา

ท้ายพิศกกับเกี่ยวกับเดิมเก็บจากผู้ที่ทำกาการค้ารายได้ไม่เกินเดือนละ ๒๕ บาทเป็นไม่เกินเดือนละ ๑๐ บาทหรือปีละ ๑๒๐ เหตุผลนั้นมีรายละเอียดในบันทึกที่ได้เสนอท่านสมาชิกนั้นแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่า พระราชบัญญัติภาษีกาการค้านี้ว่าเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญซึ่งรัฐบาลน่าจะได้ปรับปรุงมาเป็นเวลานาน แต่ข้าพเจ้าข้องใจอยู่ในเรื่องที่ว่ารัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัตินี้มาโดยวางหลักการเป็น ๔ ประการ กล่าวคือ ที่รัฐบาลวางหลักการมา ๔ ประการเช่นนี้ การจะอภิปรายแต่ละหลักการนั้นย่อมจะต้องผูกพันในหลักการ ๆ ไปคือในหลักการข้อหนึ่งควรจจะรับหลักการหรือไม่ ในหลักการข้อ ๒-๓-๔ ควรจะรับหรือไม่เพียงใด ไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติแต่ละฉบับที่รัฐบาลเสนอมา โดยวางหลักการกว้าง ๆ ว่า เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัตินั้น บางมาตรา หรือเช่น พระราชบัญญัติภาษีกาการค้า

เป็นการแก้ไขให้เป็นทีใ้รับอาชญาบัตร
 คำนำหน้าให้โตลัสก็ยงขึ้น บัญหา
 รัฐบาลได้เสนอหลักกวางมาเช่นนั้น เมื่อ
 ได้พิจารณาทุกแต่ละ หลักการแล้ว
 ข้าพเจ้ามีความพอใจเป็นอย่างยิ่งมากอยู่อีก
 ในเรื่องหลักการข้อ ๒ กล่าวคือ
 หลักการข้อ ๒ นั้นมีความว่า จะแก้
 อนุมาตราแห่งมาตรา ๑๔ โดย
 ผ่อนเบาแก่ผู้เสียภาษี - กล่าวคือลงเงิน
 ค่าเพิ่มภาษี จากจำนวนร้อยละห้าเป็น
 ยศบาทบาท ในกรณีถ้าเราดูเผินๆ เรา
 จะเห็นว่าน่าจะรับหลักการ เพราะถ้าเรา
 ผ่อนผันให้หนักเป็นเบาแก่ผู้เสียภาษี
 แต่ถ้าเราดูข้อความในมาตรา ๑๔ โดย
 ถัดวันแล้ว จะเห็นว่าบุคคลผู้ไม่ยื่น
 รายงานการประเมินนั้นเป็นต้นว่าในเรื่อง
 การประเมิน ในเรื่องการค้าต่าง ๆ ถ้า
 ได้พิศกในพระราชบัญญัติมาตรา ๑๔
 ภาษี การ คำนับ บุคคลผู้ ไม่ยื่น รายงาน
 ซึ่งกฎหมายบังคับว่าให้จำ ต้องยื่นนั้น
 ผู้ยื่นเสียภาษีเพิ่มขึ้น อีกร้อยละ ห้า
 สองเท่าภาษีแล้วแต่อย่างใด จะมากกว่า
 เงินที่เพิ่มขึ้นนั้นหรือ ถือว่าเป็น ค่าภาษี
 บัญหาจึงว่าพอแล้วนั้น มีหนังสือ ของ

เสียภาษีการค้าตามบทบัญญัติ แห่งพระ
 ราชบัญญัติ ภาษีการค้าฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
 ในการไม่กระทำการประเมิน กล่าวคือ
 ผู้รับประเมินทุกคนไม่ยื่นแบบ รายงาน
 ข้างแจ้งต่างๆ ซึ่งตนจะต้องเสียเป็นต้น
 ว่ารายงานนั้นจะคงเสียว่าการค้าแต่ละ
 ประเภททั้งที่ระบุไว้ใช้พระราช -
 บัญญัติ ภาษีการค้า คำนับ และหมายถึง
 ข้อความอื่นที่จะเป็น ประ โยชน์ต่อการ
 ประเมิน ผู้ที่ไม่ยื่น รายงาน ต่าง ๆ
 คงกล่าวแล้วนับว่าเป็นความผิด ซึ่งนับ
 ว่าผู้ยื่นมีส่วนที่จะหลีกเลี่ยงการเสียภาษี
 อีกประการหนึ่งถ้าผู้รับ ประเมิน กระทำ
 การค้าที่ระบุไว้ ได้พิศกของพระราช
 บัญญัติ ภาษีการค้า คำนับ ผู้รับประเมินนั้น
 ได้ทำการค้าเกินกว่าประเภทเดียว ผู้รับ
 ประเมินนั้นจำจะต้องกรอกและยื่นแบบ
 รายงาน สำหรับการค้า ที่กระ ทำนั้น
 ทุกประเภทในกรณีที่สองอย่างนั้น เราจะ
 เห็นว่าเป็นการต่างกัน ในมาตรา ๘ นั้น
 เราจะเห็นว่าผู้รับประเมินไม่ประสงค์
 จะยื่นรายงาน ข้าง ๆ ที่ต้องเสียภาษี
 การ คำตามพระราชบัญญัติ ภาษีการค้า
 ผู้รับ ประเมิน จึง จะจะต้องเสียภาษี
 การค้าเกินหลักขประ เภท มาตรา

ประเภทหนึ่งกามบุษย์พิศกัทยพระราชา
 บัญญัติภาษากำหนด ในเรื่องที่เรา
 จะเห็นว่าบุคคลเหล่านั้นจิตใจก็เลื่อง
 ในเรื่องภาษาก็เห็นว่าผู้หนึ่งควรจะท้อง
 ใ้รับโทษ แต่โทษนั้นเราถือว่า
 ผู้หนึ่งจะท้องเสียภาษาก็เป็นเงินอีก
 ร้อยบาท คล้ายๆกับว่าผู้หนึ่งจะท้องถูก
 ระวังโทษปรับหนึ่งร้อยบาทเช่นเดียว
 กัน ในกรณีท้องปรับร้อยบาทเช่นนี้
 นับว่าเป็นกรณีเบาอยู่แล้วสำหรับกรณี
 เช่นนั้น เพราะว่าผู้หนึ่งจิตใจก็เลื่อง
 ไม่เสียภาษี แต่การที่เราจะช่วยเหลือ
 ส่งเสริมนี้ข้าพเจ้าคิดว่าในการดำเนิน
 จะไม่คุ้มครองได้ เพราะว่าการรับ
 ผิดชอบในเรื่องเสียภาษีนี้น้อยอยู่ที่
 การสุจริตหรือไม่สุจริตของผู้รับ
 ประเมินนั่นเอง หลักการอีกประการ
 หนึ่งที่ข้าพเจ้าซึ่งใจก็คิดว่า ในหลัก
 การข้อ ๒ รัฐบาลได้ลดเงินเพิ่มภาษี
 ซึ่งคล้ายๆกับเป็นค่าปรับ เพราะว่า
 ค่าภาษีที่เพิ่มขึ้นนั้น เราถือว่าเป็นเงิน
 ภาษี เมื่อถือว่าเป็นเงินภาษีแล้ว ผู้ใด
 ไม่เสียก็จะต้องถูกยึดทรัพย์สิน เรียกร้อง
 ได้เช่นเดียวกัน แต่รัฐบาลลดลงจาก

เพราะว่าร้อยเป็นสี่สิบห้าเป็นหลัก
 การ ถ้าแม้ว่ารัฐบาลจะลดแล้ว
 ลกภาษีจากร้อยให้ลดน้อยลง ซึ่งรัฐบาล
 ขอเสนอว่าสี่สิบห้าบาทนั้นก็พอ แต่
 มติของสภาฯ นี้ ซึ่งเราจะคงพิจารณา
 และพูดกัน ส่วนหลักการข้อ ๔ รัฐบาล
 ได้ตั้งหลักการมาว่า แก้อื้อแก่เราให้
 เรื่องการวางระเบียบขึ้นประกอบแล้ว
 หมู่ ๑-๒-๓-๔-๕-๖ กฎบัตร
 การวางระเบียบแล้วร้อยสี่สิบบาท
 เฉลี่ยทุกๆ เดือน ๕๐ บาท
 เรื่องนี้ ในหลักการก็เช่นเคย
 กล่าวคือว่าสภาฯ นี้ไม่สามารถ
 แปรญัตติในเรื่องนี้ได้ โดยที่รัฐบาล
 กิ่งหลักการลดจาก ๓๐๐ มาเป็น ๑๐๐
 เป็นกรณีลดสภาฯ นั้นคือว่า
 รัฐบาลจะลดการวางระเบียบ ๓๐๐
 ๑๒๐ บาท ถิ่นนับว่าได้หัก
 ประโยชน์ที่ควร จะได้ภาษี
 ประกอบการกำหนดน้อยอยู่แล้ว เป็น
 เรื่องนี้บางที่จะมีสมาชิกของสภาฯ
 ที่ว่า การวางระเบียบเดิม ๓๐๐ บาท
 ๑๒๐ บาท คงคงคงคงไว้

แล้วกันโปรดว่าเราจะแก้ไขอย่างไหนได้

พูดเสียงการเสียดภาษาทำไม ท่านจะ
 แลเห็นตามพระราชาบัญญัติภาษการกา
 นี้ นอกจากการเพิ่มคำแล้ว ยังมีกา
 พ้องร้องอยู่อีกสองหน้กด้วย เพราะ
 ฉะนั้นในการใช้คุณพินิจแล้ว ราชกา
 ฎไปในทางสองทางคือ ผู้ใดเจตนา
 หลีกเสียงภาษ การคำแล้ว เรายังจะเพิ่ม
 ภาษและพ้องรวมกัน ไป มิฉะนั้นเราไม่
 เพิ่มจะพ้องศาลทีเดียว ถ้าผู้ใดทูลโดย
 ความพลั้งพลาดหลงลืมแล้ว เราก้ไปใน
 ทางที่จะเพิ่มภาษอย่างเดียวกัน ในกรม
 หลงลืมนี้มีหลายกรณีที่เป็นหน้าสงสาร
 กับผู้ที่ต้องถูกปรับเช่นนี้เป็นอันมาก
 คือจำนวนเล็กน้อยคำหลงลืม เขาก็
 ถูกปรับถึงจำนวนข้อ ๑๐๐ บาทเช่นนี้
 รัฐบาลก็มาคำนึงถึงว่าในเมื่อเรามี
 เครื่องมือที่จะใช้ก็อยู่จริง ๆ จึง
 พ้องศาลไปแล้วก็ควรจะมีเครื่องมือ
 สำหรับปรับผู้หลงลืม โดยปรับเพียง
 ๒๕ บาทท่านสมาชิกบอกว่า ควรให้
 ลดลงกว่านี้ ทางรัฐบาลก็เห็นใจ แล้วย้
 ทางฝ่ายโน้นได้กำหนดตัวเลขมาแล้วว่า
 ๒๕ บาทก็พอแล้ว ๑๐๐ บาทก็เกินไป
 ผลได้ผลดีจะมีอยู่อย่างนี้นะ

เจ้าหน้าที่ได้คิดปริมาณมาโดยรอบ
 เพราะฉะนั้นข้อนี้ก็เป็นข้อที่
 จะต้องยื่นไว้ ที่นี้บัญญัติก็ขอ
 ในข้อที่ว่า ก่อนนี้เราเก็บภาษการ
 เกินละ ๒๕ บาท บัดนี้เราจะ
 เหลือ ๑๐ บาทเท่านั้น โดยส่วน
 ก็แปลตรง ๆ ว่า เราเพิ่มภาษ
 หมายความว่าก่อนนี้ผู้ทูลรายใด
 ไม่ต้องเสียดภาษ เกินกว่าผู้ทูล
 ๒๕ บาท เพียง ๑๐ บาท ก็ต้อง
 ทางฝ่ายรัฐบาลได้ข้อเท็จจริงทาง
 เฉพาะหน้ามาว่า จำนวนผู้ร้องจะเส
 หมดเพียงไร แต่ในสารสำคัญรัฐบาล
 ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีผู้เสียภาษ
 ในสถานที่การกำนันมี ราย ได้กว่า
 ๒๕ บาท ฝ่ายผู้เสียนั้นได้พยายามให้
 พวกเหล่านั้นแก่พร้อมที่จะบ้องกัน
 เหล่านี้ตนเอง เราได้เก็บภาษ
 มิได้ทำเช่นนั้น แค่มรายใดเพิ่ม
 บาทก็ไปทูล ขอร้องรัฐบาลใหม่
 ขอร้องเราจึงขอฮาวไว้จึงจะ

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓

ทั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นต้นไป ให้เก็บเงิน

อากรค่าน้ำ ตามลุลงลกนทของที่อำเภอ
กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เป็นนา

พวงลยชั้นเบญจ

ขุนเสนาบดีศักดิ์ ผู้แทนราษฎร

จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าวว่า มาตรา ๓

ขอแก้คำว่า "พศ." เป็น "พุทธศักราช"

มีสมาชิกรับรอง

ขุนสมุหการหิตะคดี รัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่า

รัฐบาลยินยอม

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่มี
ใครคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่า ที่ประชุมนี้

อนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่า

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ทมก

วาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาวาระที่ ๓
ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควร

ออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปร

สมาชิกร่วมพิจารณาพร้อมพรียงกัน

ประธานสภาฯ: จกการรวมเป็น

อันว่าพระราชบัญญัตินี้ใช้นับกับเป็น
กฎหมายได้ วาระต่อไปพิจารณาว่า

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๖๘ ขอเชิญ
กรรมวิธีการเข้าประจำที่

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่า ว่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๖๘ มาตรา ๑

มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙

มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒

มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑

มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดชลบุรี: กล่าวว่า ใน
มาตรา ๒๔ ววรรค ๒ นั้นกรรมวิธีการ

ได้ตกลงว่า "ทั้งภาควิชาการ" ออก
และให้คงมีอยู่แต่คำว่า "ภาคปฏิบัติการ"

บุญญะทีระเมือบชวราช การพลเรือน

บุคคลเหล่านี้ก็ยก ในทาง

ทางกฎหมายทศกสูตร ไว้เป็นสองประการ

ในเชิงวิภาษวิทยาของเจ้า

คือ ทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ การ

รอบรู้ในศิลปทางการวิภาษวิทยา

ถ้าหากว่ากฎหมายนั้นแต่ทาง ภาคปฏิบัติ

เท่านั้น ในทางวิชากฎหมายนั้นจะมี

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับความสนใจอยู่ที่ความสมา

อย่าง คือวิชากฎหมายอันนี้จะมี

เสมอระหว่างผู้ที่เป็นข้าราชการเหมือนกัน

นั้นอย่างหนึ่ง และศิลปะในทาง

กันนั้นย่อมจะแตกต่างกัน อันจะเป็น

กฎหมายคือการว่าความนั้นย่อม

ข้อหนึ่งในการที่จะให้เกิดความน้อยเนื้อ

เพราะเหตุว่าการว่าความนั้นย่อม

กาใจระหว่างข้าราชการในรัฐบาลเกี่ยว

คืออนุมาตรา ๒ ก็องคิมว่า ข้อ

กันได้ ด้วยเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้า

ได้ก็ประโยชน์ทวี หมยความว่า

จะให้ถึงไว้ในวงแคบแล้วน่าจะเหมาะ

ให้ทางวิชาการมากขึ้นทั้งนี้

กว่าเพื่อจะได้มีความเสมอภาคทั้งฝ่าย

ได้ก็ภาควิชาการออก

ตุลาการและฝ่ายพลเรือน

ปฏิบัติกรนั้นเป็นของหนัก

หลวงประดิษฐ์มนูธรรม

สำคัญว่า

ประธานกรรมการ :

ขุนวิเศษ ตรีถเวท

ในเรื่องนี้ต่างกับทางข้าราชการพลเรือน

รามัญจังหวัดหนองคาย :

เพราะเหตุว่า ตามหลักแห่งพระราช

ในมาตรา ๒๕ นี้ทางกรรมการ

บัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ

เปลี่ยนนโยบายไป คือตาม

ใหม่นั้น เราต้องการผู้ที่มีชำนาญมาก

รัฐบาลนั้นว่าให้มีการสอบแข่งขัน

เลือกเอาจากผู้ที่เป็นทนายหรือจากผู้

หลักสูตร และกรรมการเปลี่ยน

เป็นอัยการหรือเป็นจำศาลที่มีเงินเดือน

การคัดเลือก และในวรรคสอง

๕๐ บาท แล้ว และพวกนี้ต้องสร้า

กำหนดหลักสูตรนั้นให้ทั้งภาควิ

จากการศึกษามากมาย คือแปลว่า

อย่างไรก็ตาม

อย่างไรก็ตาม

อย่างไรก็ตาม

คงไม่เหลือแต่การปฏิบัติการทำงาน
 เมื่อนั้นยังไม่ครบถ้วนแจ้งจากกรรมมา
 ธิการว่า ค้วยเหตุใจจึงได้คักออกเช่นนั้น
 และค้วยเหตุใจจึงได้เปลี่ยนนโยบาย
 ไปใหม่ แต่ความเห็นของข้าพเจ้านั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าข้าราชการฝ่ายตุลาการ คือ
 โดยเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่พิพากษาอรรถคดี
 ทำงานโดยต้องอาศัยความรู้เป็นที่ตั้ง
 แต่ในการปฏิบัตินั้นเป็นเครื่องประกอบ
 แต่ในหลักใหญ่ๆนั้นอยู่ฝ่ายความรู้
 คือในภาควิชาการฝึกกับข้าราชการ
 ประเภทอื่นทุกฝ่ายที่ไม่ใช่ตุลาการฝ่าย
 อื่นเช่นกันว่าในแผนกชลประทานเช่นนี้
 เป็นต้น นั้นเราต้องการความชำนาญ
 มากยิ่งกว่าความรู้ที่มีอยู่หรืออีกอย่าง
 หนึ่ง เราจะเห็นได้ว่าในงานเช่นนั้น
 เราต้องการความชำนาญมากกว่าความรู้
 แม้จะไม่ได้เรียนมาตามสมควรก็ไม่
 เป็นไร แต่ในทางตุลาการนั้นหาเป็น
 เช่นนั้นไม่ ในทางตุลาการนั้นกฎหมาย
 ย่อมต้องมีเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงและ
 แก้ไขอยู่เสมอ ดังนั้นเราจะเห็นว่าการ
 ศึกษาวิชากฎหมายในมหาวิทยาลัย

ศึกษาวิชากฎหมายในครั้งก่อน ๆ นั้น
 เพราะเหตุนี้ในการพิพากษาอรรถคดี
 อรรถคดีใด ๆ นั้น ต้องอาศัยมีความรู้
 ไม่ใช่อาศัยแต่การปฏิบัติการที่แต่อย่าง
 เดียว ค้วยเหตุนี้ที่รัฐบาลได้ร่างมาให้
 มีภาควิชาการประกอบค้วยนั้น ข้าพเจ้า
 เห็นชอบค้วย ไม่ควรระคักออกเสีย
 ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเพชรบูรณ์ : กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 เห็นว่าที่กรมราชทัณฑ์ออกนั้นชอบ
 แล้ว ถ้าหากเราอ่านดูตามมาตรา ๒๓
 จะเห็น ได้ว่าภาควิชาการนั้นเราให้
 บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ แล้ว ใคร
 ไม่มีความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๓
 เขาก็ไม่เอาภาคเลือก เพราะฉะนั้น
 ในภาควิชาการในมาตรา ๒๔ เราจึง
 ไม่ควรให้มีไว้ที่กรมราชทัณฑ์ออก
 เป็นการชอบแล้ว ขอเสนอให้ลงมติ
 มีตมาชิกรับรอง
 ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
 มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้าขอให้
 ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเป็นไป
 ตามร่างกรมราชทัณฑ์ ขอได้โปรด
 ออกข้อ

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปทูลถามมีชัย
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าให้เป็นที่ปรึกษา
กรรมการ, ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : อ่านวา
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙

นายทองม้วน อัคราการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : กล่าววา
ข้าพเจ้าสงสัยในลักษณะที่ข้าราชการ

ตุลาการวิสามัญ แยกวันวรรค ๒
วรรคที่ ๒ มีคำว่า "ตุลาการวิสามัญ"
จะเป็น "วิสามัญ" หรือ "สามัญ" แน่

หลวงประดิษฐมนูธรรม
ประธานกรรมการ : กล่าววา
ขอโทษ นั่นพิมพ์ตกไป ฉะนั้นขอแก้ไข

"วิ" เป็น "ข้าราชการตุลาการวิสามัญ"
จะพึงปฏิบัติ" และขอขอบใจที่ไต่
ทักเตือน

ประธานสภา ฯ : ขอให้เลขา
ธิการ ฯ อ่าน
เลขาธิการสภา ฯ : อ่านวา

ราษฎรจังหวัดพททุง : กล่าววา
มาตรา ๓๔ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้
ร่างเดิมมา

"ให้อธิบดีศาลฎีกา
ประธานคณะกรรมการตุลาการ"
เจ้าขอแปรญัตติให้เป็นว่าให้เลขาธิการ

ในที่ประชุม นั้น การให้อธิบดีศาลฎีกา
เป็นประธานนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่
ถ้อยระบอบประชาธิปไตย

อธิบดีศาลฎีกานั้นมีอำนาจสูง
ประธานสภา ฯ : กล่าว

ไม่ใช่ เรื่องในที่ประชุม ได้ลงมติ
แปรญัตติใหม่ ที่ท่านพูดนั้นเป็นเร
ที่ท่านได้แปรญัตติไว้นานแล้ว เพ

ฉะนั้นเมื่อท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ใหม่
ไม่มีโอกาสจะพูด เสียใจ ขอให้
ธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : อ่าน
มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗

มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓

ประชาชนสภา ฯ กล่าวว่ หมด
วาระที่ ๒ แล้ว ก็ไปพิจารณาในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัติที่ไปพิจารณา
แล้วนี้ ควรจะออกใช้เป็นกฎหมาย
บังคับได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่
เป็นอันว่าผ่านได้ วาระต่อไปขอให้ที่
ประชุมพิจารณา รายงาน กรรมาธิการ
เรื่องร่างพระราชบัญญัติบำรุงสถานที่
ชายทะเลทิศตะวันตก เรื่องนี้ที่ประชุม
ได้ตกลงส่ง ไปให้กรรมาธิการประจำ
สภาพิจารณาและกรรมาธิการได้รายงาน
ขึ้นมา มีข้อความยืดยาว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าอยากจะขอให้กรรมาธิการเข้า
ประจำที่ และชี้แจงเสียก่อน ที่ประชุม
นี้จะได้รับรองรายงาน ไว้เพื่อวินิจฉัย
ต่อไปในภายหลัง

ประชาชนสภา ฯ : กล่าวว่
ขอให้กรรมาธิการได้ไปชี้แจง

เจ้าพระยาสุริยวงษ์วิเบศ
ประธานกรรมาธิการ : กล่าวว่
เรื่องนี้จะกรรมาธิการได้รับงบเงินมา
ก็ไม่มีเงิน... (ส่วนที่เหลือฟังไม่ชัด)

บัญญัติความที่สภาส่งไปให้พิจารณาแล้ว
รู้สึกว่าการร่างของร่างที่ส่งไปนั้นยังไม่
ตรงกับวัตถุประสงค์การที่รัฐบาลแจ้ง
เหตุผลประกอบร่างนั้นเอง ซึ่งมีความ
ว่า เนื่องจากสภาจัดบำรุงสถานที่
ชายทะเลทิศตะวันตก ซึ่งได้จัดขึ้น
ตามพระราชบัญญัติจัดบำรุงสถานที่
ชายทะเลทิศตะวันตก พุทธศักราช
๒๔๗๔ - มีอำนาจและหน้าที่เป็น
ทำนองเดียวกับเทศบาล แต่ทั้งนี้
ในเขตสภาจัดบำรุงสถานที่ชายทะเล
ทิศตะวันตกนี้ เหมาะสมกับการจัดตั้ง
เทศบาลได้ จึงได้คำริยกราบท้องถิ่น
ในเขตสถานขึ้นเป็นสภา เพื่อให้
ราษฎรจะได้มีโอกาสออกความคิดเห็น
เห็นจัดบำรุงท้องถิ่นให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น
ตามแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตย
เพื่อให้เกิดเทศบาลจัดตั้งขึ้น ใน
เขตเหล่านี้ เข้าสมาชิกกรรมาธิการ
บำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตกได้จัด
ทำไปแล้ว จึงโอนสิทธิและหน้าที่ของ
สภาให้เป็นของเทศบาลที่ได้จัดตั้งขึ้น
แล้ว

ของรัฐบาลที่เสนอขึ้นมานั้น เป็นการ
ที่เห็นชอบ... การมีกฎหมายในการยอม
พระราชบัญญัติ... ก็เพื่อจะยกเลิก
สถาบารุงสถานที่ชายทะเลที่ศักระวันตก
จะโอนกิจการทั้งหมดรวมทั้งสิทธิและ
หน้าที่ของสภา ฯ นั้นให้แก่เทศบาลซึ่ง
ได้จัดตั้งขึ้น... แล้วในร่างพระราช
บัญญัตินี้ ใช้เรียกพระราชบัญญัติว่า
พระราชบัญญัติจัดบารุงสถานที่ชายทะเล
ที่ศักระวันตก (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๗๕ ซึ่งแสดงว่าเป็นการแก้ไข
เปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติเดิมนั้น ซึ่ง
ความจริงนั้นตามเหตุผลที่ได้อธิบาย
หมายความว่าจะยกเลิกสภา ฯ แล้วโอน
กิจการให้เทศบาลไป เพราะฉะนั้นจึง
ไม่ตรงกับรัฐบาลที่ประสงค์ ในประการ
ที่ ๒ นั้นก็คือว่า... ตามมาตรา ๓ ให้
ยกเลิกพระราช บัญญัติจัดบารุงสถานที่
ชายทะเลที่ศักระวันตก... พุทธศักราช
๒๔๗๕ เฉพาะบางมาตรา และคง
มาตราอื่นไว้... ซึ่งทั้งนี้พิจารณาความ
มาตรา ๔ ซึ่งว่ารัฐบาลประสงค์อื่น
ใหญ่ยิ่งที่จะเลิกสภา ฯ แล้วโอนกิจการ
ให้แก่เทศบาลแล้วควรที่จะยกเลิกและ
โอนให้ทั้งหมดเพื่อเทศบาลนั้นจะให้

จากการได้เก็บที่ว่าด้วยกฎหมายเทศน
ในการขอเลิกบัญญัติ...
กรรมวิธีการที่ศึกษาของวาระแล้ว
นั้นแล้ว ก็จะต้องเปลี่ยนรูปเสีย
การเปลี่ยนรูปนั้นเข้าใจว่าอันของ
ของกรรมวิธีการที่จะทำได้ เพราะสภา
ส่งไปมีข้อความที่ว่า บารุงสถา
ที่ชายทะเล ด้วยเหตุนี้ จึงได้วาง
ขึ้นมาเพื่อขออำนาจของสภา ฯ
เห็นชอบในการเปลี่ยนรูปให้คำพิ
ประสงค์ของรัฐบาลที่ตั้งใจ...
คณะกรรมาธิการนี้... พร้อมทั้ง
ร่างใหม่ให้อีก ตามความประสงค์
ไม่ใช่ว่าร่างใหม่ฉบับที่(๒)และพระ
บัญญัตินี้ล่วงพ้นสมัยที่จะยกเลิก
รัฐบาลก็ต้องการเช่นนั้นและด้วยเห
คณะกรรมาธิการ จึงได้รายงาน
เพราะฉะนั้นถ้าสภา ฯ อนุญาต
คณะกรรมาธิการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ได้กล่าวแล้ว คณะกรรมาธิการก็
ที่จะพิจารณาใหม่
น.ต. หลวงธำรงนา
สวัสดิ์ ร.บ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย... ขอเสนอ

กษัตริย์มาธิกาในเรื่องราวซึ่งจะขออำนาจ
ของสภาวราชมนตรีราชมนตรีในเรื่องราว
ที่ข้อความทางฝ่ายกษัตริย์ราชมนตรีหาจำ
ต้องจะมาขออำนาจต่อสภาวราชมนตรี
ใครไม่เพราะเหตุว่าความเข้าใจในเรื่องนี้
ไม่ตรงกันจึงมีถ้อยคำซึ่งเรียกว่าถ้อยคำ
อยู่บ้าง ดังที่ท่านประธานกษัตริย์ราชมนตรี
ได้อ่านในที่ประชุมฟังแล้ว ก็ขอเข้าไป
ส่วนกิจการซึ่งสภาวราชมนตรีบ้างสถานที่ชาย
ทะเล ๆ ได้ทำแล้วแต่เดิม แต่ทว่าใน
เรื่องนี้เมื่อกิจการที่สภาวราชมนตรี
แห่งร่างพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลได้
แสดงเหตุผลประกอบร่าง และได้
ได้ตอบกับท่านสมาชิกฝ่ายค้าน ซึ่งพอ
จะสรุปใจความได้ว่า รัฐบาลมีความ
ประสงค์ใน การที่จะยกเลิกพระราช
บัญญัตินี้โดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นใน
หลักการ เราจึงมีแต่ในการยกเลิก แต่
เพียงมาตรา ๓-มาตรา ๕ มาตรา ๗
วรรค ๒ สำหรับในมาตรา ๓ ที่ได้
ยกเลิกในเรื่องสภาวราชมนตรี และมาตรา ๕ ก็
คือว่า ในเรื่องซึ่งมีกษัตริย์ราชมนตรีของ
สภาวราชมนตรีในมาตรา ๗ วรรค ๒ ก็คือ
ในเรื่องการซึ่งอำนาจ ในวรรคที่จะนำ

โรงเรียนและ อย่างอื่น ซึ่ง ทางชาย
รัฐบาล เห็นว่าอำนาจนั้น ไม่สมควร
เพราะว่าเป็นอำนาจที่ออกจะมากมายอยู่
รัฐบาล ไม่ได้เจตนาที่จะให้เลิกพระราช
บัญญัตินี้ตามหลักอรรถวิไลเสนอมา และ
ตามข้ออภิปรายที่ได้อภิปราย และ
เหตุผลที่รัฐบาลไม่ประสงค์ที่จะยกเลิก
พระราชบัญญัตินี้ก็คือว่า ในพระราช
บัญญัตินี้ ได้มีกิจการหลายอย่างซึ่งไม่
เป็นการสมควรที่จะยกเลิกได้ โปรดดู
มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งท่านสมาชิก
อาจจะไม่มีมา อำนาจและหน้าที่ต่าง ๆ
เหล่านั้น ยังเป็นสิ่งซึ่งพึงประสงค์อยู่ใน
มาตรา ๕ ที่ยังต้องการอยู่ ก็คือว่า
วัตถุประสงค์แห่งสภาวราชมนตรี เพื่อจัด
บำรุงท้องที่ ทุกแห่งภายในเขตที่
กำหนดไว้ เพื่อบำรุงการคมนาคม
การประปาไฟฟ้า ซึ่งรัฐบาลประสงค์จะ
ให้เทศบาลเข้าสมบัติและรับหน้าที่
นอกจากนั้นในมาตรา ๖ นั้นยังมี
กิจการหลายอย่าง กล่าวคือว่าให้อำนาจ
สภาวราชมนตรีที่จะทำแผนผังเพื่อจัด
บำรุงภายในเขตจากนายอิน สันทรพิ
กันต์ ซึ่งรัฐบาลไม่ประสงค์จะให้เลิก

ซึ่งอยู่ในเขตในสภานี้ จะต้องเสียภาษี
 ไร่หนึ่ง เกษตรกรอีกสถานหนึ่งถาม
 ความในมาตรา ๗ คือ ถ้าแม้ว่า ได้
 ยกเลิกมาตราแล้วก็จะเป็นการที่จะไม่
 ต้องเสียกลับไปเสียตามพระราชบัญญัติ
 นี้คือมาตรา ๗ ว่า บรรดาเจ้าของ
 อสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้ง อยู่ในเขตที่
 ระบุไว้ในมาตรา ๔ นั้น โดยเว้น
 มีต้องเสียภาษีตามประกาศภาษีเรือ โรง
 ราน แพร ดึง จุดศักราช ๑๒๓๒ และ
 พระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลคาม
 พ้นเมือง ร.ศ. ๑๒๗ ดังนี้ ถ้าแม้ว่า
 จะยกเลิกพระราชบัญญัตินี้แล้ว และ
 ได้โอนสิทธิและอำนาจให้แก่เทศบาล
 ก่อไป โดยยกเลิกพระราชบัญญัติก็
 หมายความว่าราษฎรในท้องถิ่นนั้นจะ
 ต้องเสียภาษีจังกอบ ซึ่งเป็นพระราช
 บัญญัติอีกกรณีหนึ่ง และจะต้องเสีย
 ภาษีเรือ โรงเรือน แพร ตามจุดศักราช
 ๑๒๓๒ ซึ่งไม่เป็นความประสงค์ของ
 รัฐบาล ทันทกเมื่ออยู่แต่เพียงว่า เมื่อ
 รัฐบาลไม่เคียดแค้นว่าจะยกเลิกโดยสัน
 ติง แต่เป็นแต่ข้อขัดข้องซึ่งอยู่ในเหตุผล
 ๑๒๓๒ และนั่นแล้ว คือว่าพระ

บัญญัติในการแก้ไขนั้นก็เป็นอันยกเลิก
 แล้ว ซึ่งสภาได้รับหลักการไป
 ข้าพเจ้าคิดว่าในชั้นนี้จึงทำความเข้าใจ
 กับคณะกรรมการทั้งนี้ ส่วนในการ
 ที่จะวางแก้ไขมาตราอย่างไร ซึ่งทำให้
 เป็นการในวิธีที่ดีที่สุดและให้ถูกแบบ
 ที่สุด คณะกรรมการก็ยอมมีอำนาจ
 จะทำได้ภายในหลักการซึ่งสภา
 ได้รับไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่
 คณะกรรมการของสภา ได้กำหนดวิ
 สมความมุ่งหมายที่สภา ได้มอบหมายไป
 คือได้พิจารณางานที่รับไปทำนั้นโดย
 รอบคอบ ข้าพเจ้าว่าก็จะเห็นคณะ
 กรรมการทำงาน อย่างแท้จริงคง
 ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเป็นอันมากที่ความ
 เห็นของคณะกรรมการมาฟังอัน
 ความเห็นของข้าพเจ้าที่ได้กล่าวแล้ว
 ด้วยคำที่ทำนรัฐบาล ครั้นหาคนไทยได้
 กล่าวนั้นดูเหมือนจะไม่ตรงกับข้อเท็จ
 ๑๒๓๒ และนั่นแล้ว คือว่าพระ

มุ่งหมายในข้อ ๓ และข้อ ๔ ความ
มุ่งหมายหรือทัศนคติหรือวิธีการสร
เบกไว้คือว่าควรระอไว้ให้มีผู้รับ
เสียก่อนจึงค่อยออกกฎหมายนั้นประการ
หนึ่ง ส่วนความเห็นซึ่งสรุปในข้อ ๔
กว่าเหตุนี้จึงเห็นว่ยังไม่มีความจำเป็น
ที่จะรีบออกพระราชบัญญัตินี้ อีกข้อหนึ่ง
ก็คือ ชื่อพระราชบัญญัตินี้มีว่า พระราช
บัญญัติจัดบำรุงสถานที่ขายทะเลทศ
ทศวันตก (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๗๔ แต่ความมุ่งหมายในการที่
ออกพระราชบัญญัตินี้มิได้มีความมุ่งหมาย
ที่จะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่อง
พระราชบัญญัติจัดบำรุงสถานที่ขายทะเล
แม้แต่ประการใดเลย ข้าพเจ้าขออ้ออีก
ครั้งหนึ่งว่าก่อนออกกฎหมายนี้มิได้มี
ความมุ่งหมายที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติ แต่การออกกฎหมายฉบับนี้
ก็โดยความมุ่งหมายที่จะโอนอำนาจสิทธิ
และหน้าที่ของสภา ฯ จัดบำรุงสถานที่
ขายทะเลให้แก่เทศบาลที่ได้จัดตั้งขึ้น

๑๖๖

๑๑๑๑
แต่ปัญหาที่ว่าความมุ่งหมายนี้ควรที่จะ
ประสงค์ในการที่จะออกพระราชบัญญัติ
นี้ให้รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะโอน
กิจการของสภา ฯ จัดบำรุงสถานที่
ขายทะเลให้เทศบาลให้แก่เทศบาลเพื่อ
ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติที่
ระเบียบเทศบาลที่ได้ไปอยู่ในขณะนี้
แต่รัฐบาลได้เสนอชื่อพระราชบัญญัติ
รูปใหม่ ซึ่งเป็นทำนองว่าเรามีความ
ประสงค์ที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติให้ดีขึ้นกว่าที่เดิมนั้น จึงมีชื่อ
ที่จะต้องพิจารณาแก่นให้ละเอียดว่าความ
มุ่งหมายกับชื่อพระราชบัญญัติเหตุใดจึง
ไม่ตรงกัน นี่เป็นข้อที่กรมการ ไม่
สามารถจะกระทำให้เกิดไปจากที่สภา ฯ
อนุมัติได้ คณะกรรมาธิการได้ทำงาน
อย่างรอบคอบไม่ช้าเมื่อรับหลักการ ไป
แล้ว จะต้องเป็นกวดผู้ค้นให้จาจะต้อง
ปฏิบัติตามหลักการนั้น เรื่องนี้ถ้าแม้
คณะกรรมาธิการเห็นว่าหลักการที่สภา ฯ
ได้รับไปแล้วนั้นมิใช่ข้อเสื่อมถามหรือ
อาจจะผิดจากหลักวิชาในการเขียน
กฎหมาย คณะกรรมาธิการก็ชอบที่จะ
เสนอความดี ความขึ้นเพื่อต่อสภา ฯ

๑๖๗

การวางรับไว้ให้ไกลไกลก่อนแล้วทำให้
การยอมรับไว้ก่อนแล้วเป็นต้นก็เกิด
ทานันไม้ออกตัวอีกประการหนึ่งคือ
ว่าในการที่พระเจ้าโอนอำนาจสิทธิ์และ
หน้าที่ของต.ภ.ฯ. จากบรรพตแดนที่ชาย
ทะเลที่ตะวันออกให้แก่เทศบาล ซึ่ง ไม่มี
กัวไม่มั่นคงในเวรฐาน ย่อมเป็นไปไม่ได้
คงอยู่ชราหมดที่ข้าพเจ้า โดยยกชนกล่าว
แล้วเมื่อวันก่อนนั้นก็ยกมากล่าวใน
เวลานี้เพราะข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ได้ฝึก
ซ้อมบังคับอย่างไร เพราะข้าพเจ้าได้
กล่าวซ้ำของข้าพเจ้าเอง อีกครั้งหนึ่ง
คือว่า นายภ. ประสงค์ จะแต่งงานกับ
นางช. แต่ยังไม่มีการแต่งงานกันแม้
นาย ก. จะให้แหวนสำหรับลูกที่จะเกิด
ขึ้นในภายหลัง ซึ่งเนื่องในการสมรสนั้น
เช่นนี้จะเป็นการสมบรูณ์หรือไม่ ข้าพเจ้า
ได้ให้ตัวอย่างไว้ว่า นาย ก. และนาง ช.
แม้จะโต้สมรสแล้วอาจจะ เป็นหมั้นก็ได้
เพราะฉะนั้นในการให้เป็นการภายใน
เช่นนี้จึงกล่าวไม่สมบรูณ์ ในกรณีเช่น
เดียวกันการที่พระเจ้าโอนอำนาจและสิทธิ์
และหน้าที่ให้แก่เทศบาลซึ่งจะต้องเกิด
ขึ้นภายหลังนั้นอันนั้นเทศบาลไม่ได้จัด

การจะออกพระราชบัญญัติใหม่ให้
มีคุณสมบัติประการหนึ่งเป็นต้นซึ่ง
อาจจะไปกระทบกระเทือนอย่าง
ร้ายแรงในภายหน้าก็ได้ คือว่าบัญญัติ
โดยยกเลิกของรัฐบาลที่ชายทะเล
เมื่อทั้งหมด ทั้งเมื่อพระราชบัญญัติถูก
ยกเลิกไปแล้ว เทศบาลอาจจะมีปัญหา
ขึ้นก็ได้ เพราะฉะนั้นองค์การที่จะ
ศึกษาข้อไปก็จำกัดบุคคลบุคคล
ปัญหาพระราชกั้นในการต่อไปอย่าง
ในการที่พิจารณานั้นเราควร จะพิจารณา
เพื่อให้เหตุผลในเมื่อใช้ทั้งเทศบาล
ใหม่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกา
เทศบาลแล้ว การออกพระราชบัญญัติ
ใหม่นั้นก็จำกัดของปฏิบัติ ตามพระราช
บัญญัติใหม่ หากจำกัดปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติรัฐบาลที่ชายทะเล
ไม่ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นเหตุผลที่จะสนับสนุน
อีก คือว่าในการที่พระเจ้าออกพระราช
บัญญัติ จักระเบียบเทศบาลนั้น ถ้าหาก
ยังมีพระราชบัญญัตินี้อยู่ที่ไหนละ
ได้ไม่ แต่อย่างไรก็ดีสภาฯ นั้นก็จะ
เลิกไปในตัวเอง แต่หากควรจะเป็น
ในวาระนี้ ทั้งเพราะเทศบาลยังมี

จะโอนสหกรณ์มาและหน้าของสหกรณ์

ไปให้แก่ลูกศิษย์ที่รักที่รักนั้น

กำหนดการโอนนั้นจะกระทำโดยพระราช

กฤษฎีกาซึ่งจะโอนเป็นราย ๆ ไปความ

เห็นที่ใดกล่าวมาโดยย่อ ๆ นี้จึงเห็นว่า

คณะกรรมธิการได้ส่งเรื่องนี้กลับคืนมา

โดยให้ความเห็นว่าการที่จะออกพระราช

บัญญัติไปเช่นนั้น ย่อมจะกระทบกระเทือน

ถึงหลักการของพระราชบัญญัติที่สภา ๆ

นี้ได้รับไปนั้น นั่นนับว่าเป็นความถ่วง

ของคณะกรรมธิการที่ทำงานอย่าง

รอบคอบเป็นอย่างดี ฉะนั้นข้าพเจ้าจึง

ขอให้สภา ๆ นี้ได้พิจารณาหาอุบายที่

ที่สุดที่จะให้ออกพระราชบัญญัตินี้ไป

บ้างก็ใช้โดยถูกต้องต่อไป

ประธานสภา ฯ :- กล่าวว่

ต่อไปขอให้อภิปรายว่า ความจะรับราย

งานของกรรมธิการนี้หรือไม่ ความ

ข้อบังคับ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช :-

กล่าวว่า เพื่อนข้าพเจ้าได้กล่าวเมื่อ

ถึงไปนี้ทางที่จะประสงค์จะ ให้รับราย

งานซึ่งกรรมธิการนี้ ข้าพเจ้า

โดยเดชะอย่างซึ่งข้าพเจ้าก็ขอ

โดยคุณและรศ. สจ. ส. เสริม ต่อ ไปว่า

ข้าพเจ้าได้เห็นทานกรรม การคณะ

ทำงานสมกับสภา ๆ ได้ไว้วางใจ และ

ได้ทำโดยละเอียดรอบคอบ - ข้าพเจ้า

อยากจะพูดว่า - เนื่องจากเรา ได้ลงมติ

พระราชบัญญัตินี้ไปโดยรวดเร็วเกิน

ไป จึงทำให้เกิดการคลุมเครือทั้งปัญหา

วิเสถายอย่าง การรับลงมติรับหลักการ

โดยเกิดผลเช่นอย่างนี้ ข้าพเจ้าวิตก

หนักหนาแล้ว ในวันที่ได้รับหลักการ

แห่งพระราชบัญญัตินี้ และก็ได้เกิดผล

เช่นซึ่งคงที่เป็นอยู่ ณ บัดนี้ในการที่ เรา

คัดค้านหลักการนั้นก็ด้วยเหตุที่หลักการ

ที่รัฐบาลเสนอมานั้น ไม่ตรงกับควม

ประสงค์ที่จะให้เป็นไป คือยกเว้นว่าจะ

มีบางสถานที่ชายทะเล แต่ว่าความ

ประสงค์นั้น จะ ให้ โอน สถานที่ ไป ให้

เทศบาล แล้วที่หนึ่งในความประสงค์

ที่จะ โอนไปให้เทศบาลนั้น เวลาที่

เทศบาลไม่มีตัวเป็นแต่ความคาดหมาย

ลือ ๆ ว่าอาจจะมิชชีนเมื่อไรก็ไม่แน

นี้แปลว่าเราออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง

ที่ไม่แน่ เมื่อออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง

ที่ไม่แน่แล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นจะเหลือ

ไม่แน่ไม่พอหรืออย่างไร :-

ในเรือนทึบนั้น ออกประการหนึ่ง จะแก่เทพวไม่ คามศรัมาเห็นจริง

ในพระราชมัญญิตยเฮว่ ดาจะเฮาพมวรม
เคมทวรูบาสเสนอมมาแล้วกยงกาศเสน
อยู่ ก็อวจะเลิกไปบางส่วนและที่จะ
ไม่เลิกบางส่วน แม้วาจะได้อวเรจไปควม
รูปนัถัก เทศบาลจะรู้ตักล้าซากเป็น
อันมาก ทวามลของอำนาจของกรรม
การรักษาสถานที่ชายทะเลนั้น ยังจะมา
ผูกมัดเทศบาลให้คานินไปคตามกฎหมาย
เทศบาลไม่ได้สะดวก เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่กรรมวิธีการได้

รายงานนี้ชอบด้วยเหตุผลแล้ว ขอความ
ละเอียดเพื่อนข้าพเจ้าได้กล่าวหมกแล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้สภา ฯ
นี้เพื่อรับรองรายงานของกรรมวิธีการ
นี้ว่า เป็นรายงานที่ชอบและถูกต้องแล้ว

นายมิ่ง เสาหวรมณ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
กล่าวว่า ในเรื่องนี้อ่าก็แค่เพียง
พระราชมัญญิตยี่บวรงสถานี่ชายทะเล
ทิศตะวันตกแล้ว ก็ไม่น่าจะสงสัย ที่นัถัก
มากก็ถึงกฎหมายอื่น ๆ รวมกันเข้าทำให้
มีบัญญัติหายากนั้น และบัญญัติอยู่ในเวลา
ที่... ..

ข้าพเจ้าเห็นวานกฎ... ..
กฎหมายบวรงสถานี่ชายทะเลทิศตะวันตก
นั้นม้อยแล้ว สภาได้รับหลักการแล้ว
วาควจะเกิพระราชมัญญิตยี่บวรงสถานี่
วาคเป็นการที่จะแก้ ได้กยงกาศเสน...

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
ถ้าท่านพูดอย่างนั้น ต้องบอกล่าว ท่าน
ไม่เห็นควรรจะรับรองรายงาน ของคณะ
กรรมวิธีการเสียก่อน

นายมิ่ง เสาหวรมณ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น
และข้าพเจ้าออกกล่าวคือไปว่า การที่
สมาชิกหลายท่านได้มีความเข้าใจอยู่จาก
เทศบาลยังไม่ได้เกิดขึ้นนั้น ข้าพเจ้าขอ
กล่าวว่า โดยความจริงนั้นเทศบาลได้
อยู่แล้วตามพระราชมัญญิตยี่เทศษท
แต่ว่าในเวลาไม่มียังไม่ได้ประกาศ
เท่านั้น เชื่อแน่วาในไม่ช้าอาจะเข้า
เทศบาลในท้องที่ซึ่ง... ..

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
รายงานกรรมวิธีการม้อย ฯ ข้อที่... ..
... ..

จะโอนสิทธิ์อำนาจและหน้าที่ของสภา
ไปให้แก่ที่ปรึกษาฯ จกคจช. นั้น
กำหนดการโอนนั้นจะคงทำโดยพระราช
กฤษฎีกาซึ่งจะโอนเป็นราช ๗ ไปความ
เห็นที่อภิปรายมาโดยย่อ ๆ จึงเห็นว่าท
คณะกรรมการได้ส่งเรื่องนั้นกลับคืนมา
โดยให้ความเห็นว่าควรที่จะออกพระราช
บัญญัติไปเช่นนี้ ย่อมจะกระทบกระเทือน
ถึงหลักการของพระราชบัญญัติที่สภา ๗
นี้ไว้รับไปนั้น นั่นนับว่าเป็นความผิดตัว
ของคณะกรรมการที่ทำงานอย่าง
รอบคอบเป็นอย่างดี ฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
ขอให้สภา ๗ นี้ได้พิจารณาหาช่องทางที่ค
งที่สุดที่จะให้ออกพระราชบัญญัตินี้ ไป
บังคับใช้โดยถูกต้องต่อไป

ประชาชนสภา ๗-๖ กล่าวว
ต่อไปขอให้อภิปรายว่า ความจะรับราย
งานของกรมการนี้หรือไม่ ความ
ข้อบังคับ

นายมงคล รัตนวิชิต ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า เพื่อนข้าพเจ้าได้กล่าวเมื่ออีก
ครั้งหนึ่งว่า ประเด็นนี้จะให้รับราย
งานของกรมการนี้หรือไม่

โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าก็ขอ
เรียนและขอกล่าวส่งเสริมต่อไปว่า
ข้าพเจ้าได้เห็นทานกรรมาธิ การคณะ
ทำงานสมกับสภา ๗ ได้ไว้วางใจ และ
ได้ทำโดยละเอียดรอบคอบ— ข้าพเจ้า
อยากจะพูดว่า— เนื่องจากเราได้ลงมติ
พระราชบัญญัตินี้ไปโดยรวบรัดเร็วเกิน
ไป จึงทำให้เกิดการคลุมเครือทั้งปัญหา
ไว้หลายอย่าง การรับลงมติรับหลักการ
โดยเกิดผลเช่นอย่างนี้ ข้าพเจ้าวิตก
หนักหนาแล้วในวันที่ได้รับหลักการ
แห่งพระราชบัญญัตินี้— และได้เกิดผล
เช่นจงกตเป็นอยู่ ณ บัดนี้ในการที่ เรา
คัดค้านหลักการนี้ด้วยเหตุที่หลักการ
ที่รัฐบาลเสนอนั้น ไม่ตรงกับความ
ประสงค์ที่จะให้เป็นไป คือยกเว้นว่าจะ
มีบางสถานที่ ขาดทะเล— แต่ว่าความ
ประสงค์นั้นจะให้ โอนสถานที่ ไปให้
เทศบาล— แล้วที่หนึ่งในความประสงค์
ที่จะโอนไปให้เทศบาลนั้น เขตนั้น
เทศบาลก็ไม่มีความเป็นเอกภาพความ
ล้อย ๆ ว่าอาจจะมีขึ้นเมื่อไรก็ไม่แน
แน่แปลว่าเราออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง
ที่ไม่แน่— เมื่อออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง
ที่ไม่แน่— เมื่อออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง
ที่ไม่แน่— เมื่อออกกฎหมายไปสำหรับสิ่ง

ท่านก็เข้าไปเป็นข้อ ๆ ท่านพูดเช่นนั้น

นี่คือหลักฐานการวิพากษ์

เป็นทศวรรษต่อไป และถ้าท่านจะ

เป็นครูในพระบรมมหาราชวัง

คัดค้านข้อ ๑ ก็ว่าไป ข้อ ๒ ก็ว่าไป
ข้อ ๓ ข้อ ๔ อย่างไรก็ว่าไป

มหาดไทย: กล่าวหาว่า ความเห็นของ
ท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อคืนเป็นการ
ถูกต้องแล้ว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่
ถูกต้องในข้อนี้ เพราะเหตุว่ากรรมา
ธิการก็ได้ร่างมาช่วยเจกนาถ์ การที่ขอ
เสนอให้พิจารณาใหม่ในที่นี้ ก็มีอยู่ว่า
ในเบื้องต้นคือความเห็นของกรรมาธิการ
ซึ่งได้เสนอในข้อ ๔ วรรกศุศท้ายย่อ
กระทบกระเทือน ถึงหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติจึงขอเสนอรายจวนนี้คือ

นายมิ่ง เถาที่เรณู ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอคัดค้านรวมทั้ง ๔
ข้อว่า ขอให้กรรมาธิการนี้ได้รับร่าง
พระราชบัญญัติกันไป แล้วพิจารณา
เสนอขึ้นมาใหม่...

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ท่านมีความเห็นว่าไม่รับ เหตุผลที่ท่าน
ไม่เห็นด้วยมีอย่างไร ท่านอาจจะมี
ความเห็นได้

สภา- เพื่อรับความเห็น ขอบเสียก่อน
เพราะฉะนั้น บัญหาในเรื่องที่ว่า จะรับ
ความเห็นชอบนั้นว่า จะรับความเห็น
ชอบอย่างไร ในการที่ท่านประธาน
จะให้อภิปรายไปในทางที่ว่า จะควรรับ
รายงานนี้หรือไม่ เป็นประเด็น
ที่ไม่สำคัญ เพราะเหตุว่า ถ้าเราไม่
รับรองรายงานนี้เราก็อภิปรายโดยยืยาว
ได้ นี่เราก็ได้อภิปรายมาแล้ว เป็นแต่
เพียงคณะกรรมาธิการ ต้องการที่จะให้
สภา ได้รับ ความเห็นชอบในข้อ โทน
เรื่องใดเท่านั้น ตามบันทึกของรายงาน
จะเห็นว่า

นายมิ่ง เถาที่เรณู ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
กล่าวว่า ความความเห็นของข้าพเจ้า
เห็นว่าสภา ฯ นี้ได้รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติแล้ว ซึ่งหลักการนั้น
มีว่า จะมีการแก้ไขและยกเลิกพระราช
บัญญัติบางสภายทะเลเทศะวันตก
ก็มีอันหลักการวิจัยเช่นนี้แล้ว ก็ควร
จะแก้ไขโดยสภา ฯ นี้

ซึ่งปรากฏในหลักฐานในข้อ ๑ และ
ข้อ ๕ เป็นเรื่องซึ่งก็ยกปราชญ์ อภิ
ครกโครมในสภา กล่าวคือว่า ขอพระ
ราชบัณฑิตจะเป็นอย่างไรก็ได้แสดงแล้ว
ในชั้นแรก รัฐบาลได้มุ่งมาในการที่จะ
โอนสิทธิให้แก่เทศบาลในการซึ่งจะโอน
กฎหมาย โอนให้สิ่งที่ไม่มีความสำคัญ
ก็ได้ออกปราชญ์แล้ว บัญญัติก็อยู่เพียง
ว่าความเห็นชอบของกรมการ ได้
เสนอมาว่า หลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ ไม่ตรงกับชื่อคือหลักการ โดย
เด็กมวตรา ๓-๕-๗ แต่คณะกรรมา
ธิการเห็นว่าเหตุผลของรัฐบาลที่ได้
แสดงเป็นการชักกัน กล่าวคือตามเหตุ
ผลของรัฐบาลนั้นเป็นการเลิกสภา
บ้างรายทะเลที่เดียว แต่ในเรื่องนี้ขอ
ยืนยันว่าในการยกปราชญ์ เมื่อคราวก่อน
และในคราวนี้รัฐบาลไม่มุ่งหมายที่จะให้
เลิกเพราะเหตุว่ารัฐบาลมีเหตุผลหลาย
ประการ เช่น เด็กไม่ให้อำนาจของสภา
ใหม่ตรา และมาตรา ๖ ซึ่งเขาต้องการ
เอาไว้ในกรณีเช่นนี้ ความความเห็นของ
คณะกรรมาธิการ นอกจากนั้นยังมี
มาตรา ๗ ซึ่งเขาต้องการในเวลานี้
ก็จำเป็นจะต้องเสียภาษีเรือนเอง และ

ในร่าง บัญญัติฉบับที่ร่างไว้
บัญญัติใหม่หลักการที่ได้เลิกมาคือ
มาตรา ๕ และเลิกมาตรา ๗ วรรค
ซึ่งสภาได้รับไป แต่กรมการมอง
ในเหตุผล รัฐบาลก็ยืนยันว่าระ
ยกปราชญ์ไปแล้วและเวลานี้ก็ยืนยัน
ว่าไม่ได้เลิกเสียโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ
จุเด็กมวตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๖
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ไม่ปรับ
อะไรที่จะต้องพิจารณา นอกจากว่า
ความเข้าใจกับคณะกรรมาธิการ
กรรมาธิการจะไม่ปรับปรังอย่างไร
เป็นการชอบด้วยกฎหมายภายใต้
การที่สภาฯ นี้ คุ้มครองให้ไปดำเนินการ
คณะกรรมาธิการย่อมมีอำนาจที่จะ
เต็มที่

นายเนย สุธมา กรรมาธิการ
กล่าวว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรร
มาธิการคนหนึ่ง มีความเสียใจที่จะเร
ข้อสภาฯ นี้ว่าในคณะซึ่งสภาฯ นี้ได้
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แล้ว ก็โดยมีความมุ่งหมายเป็นอัน
เรียกว่า เพื่อยกเลิกหลักการแห่งกร
มวตราที่ ๖ ซึ่งสภาฯ นี้

ตามพระราชบัญญัติ ซึ่งก็คือ รัฐบาล ขอ
ยอเลขาบดีแห่งกระทรวงมหาดไทย
พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กระทรวงมหาด
ไทยจะยกเลิกราชการทั่วทุกแห่ง
ก็ควรยกเลิกทั้งหมด ทำไม่จะให้
เหลือมาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗
วรรคต้นไว้ เมื่อเรายกเลิกมาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๗ วรรค ๒ แล้ว
การโอนสิทธิและอำนาจให้แก่เทศบาล
ตามความในมาตรา ๓ ของรัฐบาล ซึ่ง
เสนอก่อสภานั้นจะมีประโยชน์อันใด
เล่า ก็แปลว่าองค์การของคณะกรรมการ
ราชการซึ่งจัดการบำรุงสถานที่ชายทะเล
ทิศตะวันตกยังมีที่อยู่ที่ แปลว่ามีเทศบาล
ไม่มีองค์การตามความในพระราชบัญญัติ
จัดการบำรุงชายทะเลทิศตะวันตก มีองค์การ
อยู่ ๒ องค์การ ๑. องค์การเทศบาล
องค์การตามความในมาตรา ๔ และมาตรา
๖ ซึ่งไม่ได้ยกเลิก ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าสภานั้นจะปล่อย
ให้ร้างพระราชบัญญัติกันผ่าน ไปก็ดูไม่
เหมาะ เพราะถ้ารัฐบาลไม่ประสงค์จะโอน
กิจการของสภาน้ำร้อนสถานที่ชายทะเล
ให้แก่เทศบาลอยู่แล้ว เมื่อมีอยู่เช่นนั้น
ก็ควรจะยกเลิกเสียให้หมด กรรมการ
ราชการเห็นอย่างนี้ซึ่งจะยกเลิกราชการ

ที่ประชุมมาใหม่ เพื่อขอความเห็นชอบ
ต่อไป

ขุนอนทรภักดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์: กล่าวว่า เพราะเหตุ
ว่ารายงานของคณะกรรมการมาธิการข้อ ๔
บรรทัดสุดท้ายมีความว่า คณะกรรมการ
ธิการเห็นว่าความเห็นของกรมมาธิการ
ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นย่อมกระทบกระเทือน
ถึงหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ จึง
ขอเสนอรายงานนี้ต่อสภาเพื่อรับความ
เห็นชอบเสียก่อน เพราะฉะนั้นในความ
เห็นของคณะกรรมการมาธิการที่กล่าว
ข้างต้นเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่ง
ซึ่งเราจะต้องรับไว้ เพราะเหตุว่าข้าพเจ้า
ได้กราบเรียนแล้วว่า พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ข้าพเจ้า ได้เป็นผู้คำนวณผู้หนึ่งว่า
ไม่ควรจะรับหลักการ เพราะเหตุผลซึ่ง
ข้าพเจ้า ได้กราบเรียน ในวันนั้นก็เฉพาะ
ในข้อที่ว่า เราควรจะรับรายงานของ
กรมมาธิการชุดนี้ไว้พิจารณา แต่การที่
จะกราบเรียน คือ ไปอย่างไร นั้นเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องเขียน ทบทวน ข้อความ
ให้ชัดแจ้งเสียก่อน เพราะว่าในวันรับฟังก็
มีข้อสงสัยอยู่หลายข้อ ซึ่งจะต้อง

จะมอบสิทธิ์ให้ใคร ก็มอบสิทธิ์ให้แก่
กัน แต่หนึ่งในหมกมุ่นนั้นจะไม่เกิดขึ้น
แล้วสิทธินั้นจะสมบูรณ์อย่างไรเมื่อกันๆ
นั้น ไม่มีที่จะรับแล้ว สิ่งที่เราจะมอบให้
ก็เป็นอันไม่สมบูรณ์ ด้วยเหตุผลอันนี้
เหตุผลคณะกรรมการจึงไม่เห็นสมควร
ที่จะกราพระราชบัญญัติกันไปโดยไม่มีผล
บังคับให้ รัฐมนตรีว่าท้าววาระคือตาม
หลักการของกฎหมายเรื่องหนึ่ง ซึ่งเรา
อาจจะเทียบเคียง ได้ ข้าพเจ้าขอกราบ
เรียนว่าในเรื่องนิติกรรมซึ่งจะมอบนั้น
ให้ทหารซึ่งอยู่ในครวั เราทำไว้แต่เรา
อย่าลืมว่าก่อนเมื่อเกิดนั้นตลอดจากครวั
มาคราคแล้ว มีชีวิตหรืออยู่ใน นิติกรรม
ฉบับนั้นจึงจะสมบูรณ์ แต่ด้วยยังร้ายกว่า
นั้น คือว่าเทศบาลยังไม่อยู่ใน ครวั
และเราจะมอบกิจการ ให้เทศบาลจัดทำ
เป็นการผิดกับหลักเหตุผลเกิน นี้เรว่าถึง
หลักกฎหมาย และเราจะตั้งค่างถึงว่า
สภาฯ เราเป็นสภาฯสูงสุด ทำอย่างไร
ลงไปจะตั้งให้ถูกตามหลักของกฎหมาย
ทางรัฐธรรมนูญได้ตามเมื่อวันก่อนว่า ตา
หน้าว่า เราได้เป็นพระราชบัญญัติฉบับนี้

และหน้าที่ให้แก่กตมวอ ขอมมอบให้
สภาทหารไว้ไว้กตมวอ
ก็อยากจัดการโอนหน้าที่ให้ ไปพร้อมๆกัน
ในเมื่อการร่างนั้นสมบูรณ์ โดยกฎหมาย
แล้ว ทิวทัศน์ข้าพเจ้าจึงเห็นเป็น อย่าง
ยิ่งว่า เราควรรับรองรายงานของคณะ
กรรมการซึ่งส่งมาว่า เป็นการชอบ
แล้ว
นายแชน ยุมพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี: กล่าวไว้ ข้าพเจ้า
เห็นว่าสภาฯนั้นควรจะได้พิจารณาพระราช
บัญญัติฉบับไปได้ และเห็นควรกับราษฎร
ทางฝ่ายคณะกรรมการ กรรมการ
ควรจะได้พิจารณาใน การที่จะมีไว้
อย่างหนึ่งอย่างใดภายในหลักการนั้น
ไม่ใช่ว่าเพื่อ ไปยกเลิกพระราชบัญญัติ
นี้ซึ่งจะไม่ ได้พิจารณาต่อไป ในบันทึก
ของคณะกรรมการขอว่า ในหลักการ
ของพระราชบัญญัตินี้ที่รัฐบาลบันทึก
มาว่าเพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับ
สถานหยาบทะเลทิศตะวันออก แต่ใน
จึงมีการที่รัฐบาลได้เสนอมาไม่ได้มีการ

ราชทะเลทศวันตกเคย เป็นแก่เพียง
 บกทศการาน เพื่อชุกเติมบรรณพระ
 แห่งพระราชบัญญัติจัดบำรุงสถานที่ชาย
 ทะเลทศวันตกเท่านั้น กับเพื่อโอน
 สิทธิอำนาจและหน้าที่ของสภาจกบำรุง
 สถานที่ชายทะเลทศวันตกให้แก่
 เทศบาล ซึ่งจะได้กึ่งขึ้นทางฝ่ายคณะ
 กรรมการ ได้กักค้ำว่า การที่จะโอน
 สิทธิและอำนาจไปให้แก่เทศบาล ซึ่งยัง
 ไม่ได้จัดกึ่งขึ้น นั้นย่อมเป็นไปไม่ได้
 เพราะไม่มีผู้ที่จะรับโอนสิทธิในขณะนั้น
 คู่ประหนึ่งว่าจะเป็นโมฆะ แต่ถ้าได้ดู
 ในมาตรา ๔ แล้วจะเห็นว่าในวรรค ๒ ของ
 มาตรา ๔ นั้นบัญญัติไว้ว่า การโอนนั้น
 ให้มีผลต่อไป เมื่อได้ประกาศพระราช
 กฤษฎีกา กำหนดให้ โอนเป็น ราย ๆ ไป
 ทั้งนี้ ไม่ใช่หมายความว่า เมื่อ พระราช
 บัญญัติฉบับนี้ ออกไปแล้ว การ โอน สิทธิ
 และอำนาจนั้นจะให้โอนไปในที่ที่ การ
 โอนสิทธิและอำนาจของสภา จกบำรุง
 สถานที่ชายทะเลทศวันตกจะมีผล ต่อ
 เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ค้เมื่อ

สภาโอน ชาวไทยชวามองผู้รับ
 ประกาศประกาศในขณะเมื่อเทศ บาล ได้
 กึ่งขึ้น ฉะนั้น การโอนสิทธิอำนาจและ
 หน้าที่ในขณะนั้นมิได้รับ จึงเป็นอันว่าการ
 โอนสิทธิและอำนาจจกสมบูรณในขณะนั้น
 จริงอยู่ถ้าไม่มีวรรค ๒ ของมาตรา ๔
 บัญญัติไว้แล้ว พระราชบัญญัติก็อาจจะ
 ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากว่าไม่มีผู้รับโอน
 ในขณะนั้น แต่พระราชบัญญัตินี้ถึงจะ
 ออกไป ผลแห่งการโอนก็ยังไม่เกิดขึ้น
 จนกว่าจะให้ประกาศพระราชกฤษฎีกา
 เพราะฉะนั้นเมื่อเปิดเทศบาลขึ้นเมื่อไร
 รัฐบาลก็จงประกาศพระราชกฤษฎีกาให้
 โอนเมื่อนั้น ผลแห่งการโอนก็เกิดขึ้น
 คือว่า มีผู้โอนและผู้รับโอนครบถ้วน
 สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
 พระราชบัญญัตินี้ควรจะพิจารณาได้และ
 รัชกักค้ำในบันทึกของคณะกรรมการ
 ขุนวรสิม ผู้ครุณเวทย์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดหนองคาย: กล่าว ว่า
 ข้าพเจ้าคิดว่าบ้างที่บางท่าน จะสืมนำ
 กฎหมายนั้นคืออะไร ตามความเข้าใจ
 ของคณะนี้

เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ค้เมื่อ

๑๒๒
 เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับท้ายนี้
 ๑. วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น

ไม่ทำก็เอาออกในรูปที่รัฐบาลเสนออยู่ใน
 ในทำนองบังคับ ก็ขอจงยกให้สภาฯ จัด
 บำรุงสถานที่ชายทะเลนั้น โอนสิทธิและ
 หน้าที่ให้แก่เทศบาล เมืองเทศบาลนั้น
 ได้บังเกิดขึ้น คือโอนให้เมืองเทศบาล
 เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าตามความเข้าใจ
 ของข้าพเจ้าเป็นการถูกต้องแล้วก็น่าจะ
 ดำเนินการไปได้โดยตามหลักของ
 รัฐบาลนั้น

๓. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครปฐม : กล่าวว่า
 การออกกฎหมายสภาฯ มีส่วนรับผิดชอบ
 ซอบยิ่งกว่ารัฐบาล แม้การปรับปรุงรูป
 แห่งพระราชบัญญัติ จะอยู่แก่รัฐบาล
 ก็ตาม แต่คณะกรรมการแห่งสภานั้น
 ได้แต่งตั้งไป เมื่อคณะกรรมการ
 ขอความเห็นจากสภาฯ สภาจึงควรรับ
 พิจารณา จึงขอรัฐบาลและท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ โปรดผ่อนผันการแปรรูปซึ่ง
 พระราชบัญญัติ ได้มีเดิมาชองอะไร
 จึงขอสงวนไว้ว่า ควรจะอนุมัติให้คณะ

กรรมการฯ ไปปรับปรุงตามที่ได้
 เสนอไว้
 ๒. วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น
 "วรรคท้าย มาตรา ๑๖๖ ให้แก้ไขเป็น

เจ้าพระยาศรีธรรมราช เสด็จ
 ประชาน กรมมาธิการ : กล่าววา
 ข้าพเจ้าเห็นอยู่แล้วว่าการเสนอรายงาน
 มานี้คงจะพูดกันมาก ความจริงข้าพเจ้า
 พร้อมด้วยเพื่อน กรมมาธิการก็ไม่อยาก
 ที่จะเสนอรายงานอันเช่นนี้ และก็
 เหมือนที่วงเห็นจะเป็นครั้งแรกที่คณะ
 กรมมาธิการได้รายงานขึ้นมา อนึ่ง
 ถ้าว่าในหลักการได้ซึ่งสภาฯ ได้รับและ

ส่งให้คณะกรมมาธิการ กรมมาธิการ
 จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว
 ก็มีอำนาจที่จะแก้ไขภายในขอบเขต แก้
 เสนอผู้นั้นเป็นข้อบกพร่องและข้อบกพร่อง
 นั้นอาจจะแก้ไขได้เสมอ เพราะเหตุว่า
 พระราชบัญญัติ ทั้งหลายฉบับก็มีความ
 ผูกหรือความเข้าใจผิดกัน ไม่ได้บ้าง
 และ กรมมาธิการ นี้ก็ได้คิดข้อขึ้นและ
 ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าหน้าที่กรมมาธิการ
 นี้จะเสนอรายงานมานั้น ชอบหรือไม่
 บางคนเห็นว่าคณะกรมมาธิการนี้เมื่อรับ
 หลักการจากสภาฯ แล้วไว้ควรจะทำ
 อะไร ก็ควรจะพิจารณาให้เรียบร้อยไป

๒๒๒
บัญญัติว่าทรงความผิดและได้ทศกระวนก
และหน้าทีของสภา ฯ บวรวงสถานที
ชายทะเลนอก กรมการทหารบก
ก็พูดในทางปรองดอง ก็ถามทีไ่พ้ง
จากผู้แทนรัฐบาลที่มาชี้แจงก็ว่ากำลัง
ทำว่าจะตั้ง ๒ หรือ ๔ เทศบาลยัง
ไม่แน่ คงจะอยู่ใน ๒ ถ้าเราพิจารณา
ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยเทศบาลก็ว่า
พระราชกฤษฎีกาตั้งเทศบาลตำบล
เทศบาลเมืองก็ยกชื่ออำเภอเขตใดใน
ถึงแต่ไหน และต้องมีชื่อของเทศบาล
ตำบล หรือเทศบาลเมืองนั้นไว้ด้วย
เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นห่วงว่าถ้าจะโอน
ให้เทศบาลที่ตั้งขึ้น เราก็คงเพียงว่า
ให้ชื่อพร้อมกันแล้ว ก็จะได้ตกลงกัน
เสียแน่นอนว่า เทศบาลจะตั้งขึ้นชื่อ
เทศบาลว่าอย่างไร เพราะตามพระราช
บัญญัติเทศบาลก็จะต้องกำหนดชื่อของ
เทศบาลนั้น พระราชบัญญัตินี้ทั่ว
โอนสิทธิและอำนาจหน้าที่ของ สภา ฯ
จัดบวรวงสถานที ชายทะเล ทศกระวนก
ให้แก่เทศบาลเพื่อเทศบาล ชื่อนั้น
อย่างนี้จะได้สำเร็จอย่างนี้ขอ ๑ อีกข้อ ๑

กรมการทหารบก
จะได้อำนาจไป
แต่บอกย่อ ๆ ทั่วอย่างนี้ ถ้าความ
ประสงค์ของรัฐบาลจะยกเลิกสมร. และ
และโอนกิจการทั้งหมด ให้แก่เทศบาล
เพื่อเทศบาลจะได้ความอำนาจและหน้าที่
ทั้งหมด เราก็จะ ได้พิจารณาในเรื่อง
การโอนมี ๒ พิจารณาในรูปแก้ไข
พระราชบัญญัติจัดบวรวงสถานทีชายทะเล
ทศกระวนก ซึ่งเป็นอันพ้นสมรรถของ
เลิกสมัยไป ก็อนาทพิพัตร์ ข้าพเจ้า
ไม่ประสงค์ที่จะหาทางที่จะยกเลิกความ
ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากจะคัดค้าน
อยากที่จะทำงานให้ลุล่วงไป เกือบ
มีก่อนอื่น ก็ขอวิงวอนขอพิจารณาที่เรา
ทำไปไม่สมประสงค์ของท่านผู้เป็นนาย
ซึ่งถ้าท่านผู้เป็นนายบอกมาแล้วอย่าง
แล้ว ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะแก้ไข
นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ถ้าสภา ฯ ได้มีกรมการที่
ที่ใครสักกรมหนึ่งขอของตนเอง คงที่
กรมการก็ได้กล่าวเหมือนกันเราก็จะใช้

ผ่านงานไปเรื่อยเรื่อย บ้างก็ลืมนึก
ก็กลัวในเรื่องที่จะไม่ทันรอบพวดยุคใน
การที่จะบรรณาการของคณะกรรมมาธิการ
ไปพิจารณาต่อไปนั้น เราคงจะลืมนึกถึง
เหตุการณ์ที่ได้ผ่านมากแล้ว เราลืมนึกจริงๆ
เราลืมนึกของท่านเอง คงจะเป็น
เพราะท่านกำลังสับสนที่จะทำงานจน
ทำในลืมนึกที่ท่าน ได้เคยปฏิบัติมาแล้ว
เรามีปัญหาในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกันมา
หลายครั้ง เมื่อพระราชบัญญัติวาระต้น
(ฉบับที่ ๑) ที่เราได้เคยได้ตั้งกันไว้ ที่
กรรมมาธิการไปทูลมาใหม่ นั้น ได้เปลี่ยน
รูปการของพระราชบัญญัติไปเสียคนละ
รูป จึงเห็นว่าผิดหลักการ มาถึงพระราช
บัญญัติสภาการพิมพ์คณะกรรมมาธิการ
แก้ไป อีกว่า พระราชบัญญัติ
การพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติมสภาฯ นี้
ก็เกิดการโต้เถียงกันว่า ที่คณะกรรมมา
ธิการทำนั้น ไม่เป็นการถูกต้อง ที่คณะ
กรรมมาธิการทั้งสองคณะ ได้กระทำไป
แล้วนั้น ก็รู้สึกหน้าตาของคน ได้รับมอบ
หมายไปแต่อย่างดีที่สุดที่จะทำได้
สภาฯ นี้ก็กลับทักท้วงว่าที่ทำมานั้นไม่
ถูกต้องอย่างยิ่ง มอนให้แก้มาใหม่ผลเป็น

อย่างไร เราคงโอนพระราชบัญญัติ
ของคณะกรรมมาธิการการพิมพ์
ให้คณะกรรมมาธิการพิจารณาใหม่และ
ย้อนมาถึงปัญหา ท่านสมาชิกที่กล่าว
คงจะเห็นไปในการทำงานว่า ท่านเกรงว่า
จะไม่โอนให้แก่เทศบาล ท่านว่ากล่าว
จะเป็นไปเช่นนั้น แต่ความจริงนั้น
ข้าพเจ้าได้กล่าวนั้น ข้าพเจ้ากล่าวใน
เรื่องเทคนิคของการร่างกฎหมาย และ
การที่กรรมมาธิการกล่าวนั้น ก็กล่าวถึง
หน้าที่ของกรที่จะแปรรูปพระราช
บัญญัติใหม่เป็นทางใหม่ ซึ่งสภาฯ นี้
ได้ผ่านมาแล้ว ว่าการทำไปนั้นเป็น
การผิดหรือแปรรูปผิด ส่วนความ
ประสงค์อันแท้จริงที่สภาฯ นี้รับหลัก
การไปแล้วนั้น ว่าเราต้องการโอน
สิทธิและอำนาจหน้าที่ให้แก่เทศบาลที่จะ
จัดตั้งขึ้นนั้น คณะกรรมมาธิการนี้ข้าพเจ้า
เข้าใจว่า ท่านยังเคารพต่อมาครานั้นอยู่
ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านยังเคารพต่อมาครานั้น
แต่ปัญหาที่คณะกรรมมาธิการจะทำไป
อย่างไรนั้น จำเป็นจะต้องรับความเห็น
ชอบในการแปรรูปแห่งหลักการนั้น
เพื่อมิให้กระทบกระเทือนถึงความ

มุ่งหมายจะให้ผู้อย่างที่เจ้าได้ทำเป็น
แปรรูปพระราชบัญญัติไปให้ทางใหม่
เพื่อให้ได้ผลสมบูรณ์ดังที่ตามทิวราบล
ได้แสดงไว้ นั้น สมว่า จะอนุมัติ
หรือไม่ ถาสภา ข จะอนุมัติ คณะ
กรรมการคณะนักพรหมที่จะไปรับใช้
ตามรูปการที่ได้แปรไปนั้น อาจจะเห็น
ไปว่า พระราชบัญญัติ อาจจะแปรรูป
ไปว่า พระราชบัญญัติ โอนสิทธิ์และ
อำนาจหน้าที่ของสภา ข จักบำรุงสถาน
ที่ขายทะเลที่กระวัน ตกให้แก่เทศบาล
อาจจะเห็นชื่อเช่นนั้นก็ ได้ ซึ่งอาจจะม
บทบัญญัติในนั้นว่า เมื่อได้ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา ให้ตั้งสภาเทศบาลใน
เขตจักบำรุงสถานที่ขายทะเลแล้ว องค์
การของสภา ข นั้น ได้ที่ถกถกสภาเทศ
บาลเช่นนั้นก็อาจจะเห็นได้ ก็หมายความว่า
ความประสงค์ของท่านก็อยู่แล้ว ทำไม
จะไม่ให้คณะกรรมการได้รับใช้สภา
นี้อย่างเต็มที่ โดยที่คณะกรรมการนี้
ไม่ต้องการทำพระราชบัญญัติไป หลก
การผิดเทศกนิ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่
คณะกรรมการได้เสนอมานี้ไม่ได้
มุ่งหมายที่จะลบล้างหลักการที่รัฐบาล

นั้นจะกระทบกระเทือนดังที่กล่าว
ร่างพระราชบัญญัติ ข ว่าจะสร
ร้างงานนี้ เพื่อขอความเห็นชอบของ
สภา ข ขอความเห็นชอบ ร่าง
คณะกรรมการแปรรูปไปก็ควรจะ
ก็แล้วแต่สภา แต่ไม่ไร ไม่รับเหตุ
แห่ง พระราชบัญญัติ นี้ อย่างสภา
๒-๓ ท่านที่กล่าวมานั้น คงจะเข้าใจ
เร็วไม่ได้ประสงค์ที่จะไม่ให้โอนองค์
และหน้าที่ของสภา ข จักบำรุงสภา
ขายทะเลให้แก่เทศบาล แต่การ
กฎหมายไปในรูปแบบวิธีการร่างของ
เท่าที่ ความรู้ คำแห่ง อึ้งของข้าพเจ้า
ก็คิดว่า คณะกรรมการนี้ ได้ทำสภา
แล้ว
ขุนพิเคราะห์คดี ผู้
รวมดูจังหวัดขอนแก่น กล่าววา
ถึงร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
ก็คัดค้านแต่แรกแล้วว่า พระราชบ
นี้ถ้าพูดถึงแล้วเป็นรูปอีก นิต
คือพระราชบัญญัติใช้ว่าพระราช
จักร์เทศบาล ไม่ใช่พระราชบ

<p>จากบางสถานที่มาทูลให้... ในมาตรา ๔ กับความผิดดังกล่าว... เพราะ มาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ โหยกเลิกพระราชบัญญัติจากบางสถาน ที่ชายทะเลบางมาตรา แต่บางมาตรา คงใช้ แต่กรณีมาตรา ๔ ในพระราช บัญญัตินั้นเพื่อให้โอนสิทธิและอำนาจ หน้าที่ของสภาฯ บางสถานที่ชายทะเล ทัศนคติวันกให้แก่เทศบาลที่จะจัดตั้ง ทั่วหมด เมื่อเทศบาลยังไม่มีทิวทัศน์ ชัน พระราชบัญญัติจากบางสถานที่ ชายทะเลก็ยัง คง ใช้ อยู่เป็นบางมาตรา ที่ในมาตรา ๔ ว่าให้โอนให้แก่เทศบาล ที่จะจัดตั้งทั่วหมด เมื่อ โอน ไปแล้ว เทศบาลนั้นก็จะต้องปฏิบัติตามพระราช บัญญัติจากบางสถานที่ชายทะเลอยู่ตาม เกิมหรือไม่ เพราะในมาตรา ๓ ว่าให้ ยกเลิกเป็นบางมาตรา ส่วนมาตรา ๔ โอนทั้งหมด แล้วพระราชบัญญัติยังคง ใช้เป็นบางมาตรา ที่ซึ่งคงใช้อยู่ตาม นั้นหรือจะใช้ตามบัญญัติของเทศบาล ทั้ง ๆ ที่เทศบาลก็ยังไม่ได้จัดตั้ง เพราะเหตุว่าฉะนั้นพระราชบัญญัติ คณะกรรมการจึงสงสัยว่าทิวพระราช บัญญัติ จากบางสถานที่ชายทะเลที่ ทัศนคติ(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕</p>	<p>มาโดยตลอดโดยที่โอนไปให้... จะจัดตั้ง... บัญญัติจากบางสถานที่ชายทะเล โอนไปนั้น บางมาตราซึ่งจะต้องใช้ และเทศบาลที่จะจัดตั้งขึ้นก็จะต้องใช้ แต่ทิวที่อยู่ในพระราชบัญญัตินั้นไม่ ไรเขาเอาทางไหนก็ เมื่อหลักการเป็น เช่นนั้นแล้ว คณะกรรมการจึงแก้ไข ใดเพื่อให้เหมาะสมกันคือ ทิวพระราช บัญญัติหรืออย่างหนึ่ง แต่ถ้าในไป อย่างหนึ่ง นั้นเป็นหน้าที่กรรมการที่ จะพิจารณาอีกหน้าที ข้าราชการเห็น ว่าที่คณะกรรมการได้รายงานมา สภาฯ ควรรับพิจารณา เพราะเหตุ ฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ลงมติว่าจะเอา อย่างไร มีสมาชิกรับรอง น.ค. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย: กล่าว่า การที่เราจะ ลงมติในข้อนี้ไม่ว่าจะลงมติในเรื่องใด เพราะฉะนั้นข้อนี้มีข้อปฏิบัติ ประธานสภาฯ: กล่าว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีข้อปฏิบัติ ข้อใดไปประกอบขึ้น มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่</p>
--	--

ประชุมปรึกษาหารือกัน
แล้วได้ข้อสรุปว่า
มติสมาชิกมอบเป็นสวนน้อย

ประธานสภาฯ : กล่าววา
สวนน้อยเป็นสวนว่า เชือกอกปราชญ์ไป
น.ค. หลวง ช่างรนาว่าสวน
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: กล่าววา บางทีความเข้าใจ
ใจของเราจะตองรับกัน ให้เข้าใจ
ขึ้นในเบื้องต้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า
ข้าพเจ้าไม่คิดใจในการที่จะพิจารณาว่า
ที่คณะกรรมการพิจารณารายงานนั้นจะเป็น
ผลอย่างไร คือว่าเราทำงานเอาผลกัน
ไม่ใช่ทำงานอย่างที่เราว่า ถ้าไม่เป็น
การที่คิดระเบียบข้อบังคับแล้ว เราก็ไม่
เอาใจใส่ ข้าพเจ้าจึงขอขแรงทอไปว่า
รายงานของกรรมาธิการนั้น ข้าพเจ้า
ไม่แน่ใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
บรรทัด ๒ บรรทัดสุดท้ายที่ว่า ความ
เห็นของกรรมาธิการที่กล่าวมาข้างค
นั้น่อมกระทบกระเทือนถึงหลักการแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ จึงขอเสนอรายงาน
นี้ต่อสภาฯ เพื่อรับความเห็นชอบ

ข้าพเจ้าโดยวางที่คณะกรรมการ
กรรมพันธุ์เป็นกรรมาธิการ
รัฐบาลได้ ขแรงใหม่เป็นการทรงค
บันทึกในข้อ ๑ และในข้อ ๒ ของ
คณะกรรมการ ข้าพเจ้าจึงขแรง
รัฐบาลได้ ขแรงใหม่เป็นการทรงค
คือหมายความว่าเราจะตองความ
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
๒ ส่วนเหตุผลอย่างไร ในกรรมาธิการ
ยกเลิกในมาตราอื่นนั้น ก็ได้รับเห็น
ว่ามาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๕
เราคงการคงไว้และข้าพเจ้าขอเสนอ
ท่านประธานว่า จะให้ลงความค
จะให้รับรายงานไว้ พิจารณาหรือให้
ข้าพเจ้าจึงยังข้องใจอยู่ คือผลของ
รับรายงานเป็นอย่างไร รับรายงาน
ดำเนินการต่อไปหรือว่า รับรายงาน
เพื่อเป็นการดีว่าความเห็นของกร
กรรมาธิการ ซึ่งเสนอมานั้น
ชอบแล้ว ท่านประธานมีความเห็น
ว่ารับรายงานไว้เพื่ออภิปรายคดี
ท่านประธานก็ยอมทำได้ ข้าพ
ความข้องใจ คือถามความในข้อ
และข้อ ๔ กรรมาธิการเห็นว่าไม่
ก็จะตองออกกฎหมายในสมัยนี้

เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เป็นที่น่าวิตกในเรื่อง
 ระเบียบของสภาว่า กลางกบฏในครั้ง
 ลงมติไปก็ ได้แสดงความมุ่งหมายไป
 ด้วยกัน ว่า ต้องการที่จะให้ผ่านไปในสมัยนี้
 กล่าวคือว่าแปรญัตติใน ๑ วันเมื่อเป็น
 เช่นนั้นข้อรับรองของคณะกรรมการ
 เป็นการผูกมัดเช่นนั้นแล้ว หลักการที่
 สภานี้รับไปก็ย่อมล้มเหลวเด็ดขาดและ
 แบบแผนของสภาฯ ก็ไม่มี และข้าพเจ้า
 กล่าว ความ รูปซึ่ง อาจ จะ ไม่ใช่ ความมุ่ง
 หมายของกรรมาธิการ แต่ถ้ามัวมี
 ความมุ่งหมายไปว่าในกรรมาธิการจะ
 เห็นชอบ เพื่อจะขยายอำนาจในการ
 ปรับปรุงนี้ให้เหมาะสมตรงกับ ความ
 มุ่งหมายของรัฐบาล แล้วรัฐบาลไม่เก
 ษัตริย์ - เมื่อคืนวานนี้รัฐบาลถึงกับว่า
 ทำนสนธิสัญญาเสนอปรับปรุงพระราช
 บัญญัตินี้ประการใด รัฐบาลอื่นก็จะรับ
 ไปพิจารณาว่า รัฐบาลได้ทำไปนั้น โดยคิด
 ว่าเป็นแบบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว - แต่ได้
 แสดงความข้องใจว่าเรื่องนี้ยากแล้วขอ
 ความเห็นสมาชิกก็ไม่ให้ความเห็น คือ
 ว่าในที่สุดเราก็ลงมติรับหลักการไป
 แต่ถ้ามัวว่ากรรมาธิการ จะปรับปรุง

แก้ไขรูปให้ดีขึ้นแล้ว มีมติขออาหาร
 ของสภาฯ เป็นคน ๆ หนึ่งคน ๆ หนึ่งคน
 ก็ไม่ขัดข้อง

เจ้าพระยาสุรสีห์ธรรมมาธิเบศ
 ประธานกรรมาธิการ: กล่าวว
 ความจริงตามรายงานกรรมาธิการนั้น ๆ
 ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นถึงความ - เพื่อ
 กรรมาธิการนั้น จะ ได้พิจารณาเรื่อง
 เมื่อตกลงอย่างไร ถึงแม้ว่าจะเหลือ
 พิจารณาเพียงอันเดียวก็พยายาม จะรับ
 ทำให้ได้เหมือนกัน หรือว่าจะเอาสถาน
 ที่อื่นก็ตามแต่ก็ตาม แต่ที่หาว่ารัฐมนตรี
 มหาชาติว่า ยังสงสัยอยู่ว่ากรรมาธิการ
 จะเอาอย่างไรนั้น ที่จริงกับบอกว่ากรรมา
 ธิการนั้นมีความประสงค์อันยิ่งใหญ่ที่ว่า
 เพื่อจะทำให้ถูก ต้องตามความประสงค์
 ของรัฐบาล และ ความประสงค์ของ
 รัฐบาลนั้นก็เพื่อจะโอนกิจการของสถาน
 บำรุงชายทะเลที่พระวันตกให้แก่เทศบาล
 ที่จะได้ตั้งขึ้นนี้ก็เป็นความประสงค์ของ
 กรรมาธิการ ตามเหตุผลที่รัฐบาล ได้
 แลลงมา แต่รู้สึกจะขัดข้องว่าถ้าจะ
 เอาตามรูปเดิมไม่แปลงรูปเสียแล้วจะไม่
 ใช้งานได้ นอกจากที่ข้าพเจ้าจะพูดว่าผืนนี้

เห็นว่าไม่คงามจะดีกว่า ก็ว่าเรื่อง
 ของหนังไปเรียกชื่ออีกอย่างหนึ่ง การ
 เรียกชื่อเพื่ออะไร เราเรียกชื่อเพื่อที่เขา
 ใจในเรื่องตาชื่อเป็นอย่างหนึ่งแล้วเรื่อง
 ไปอีกอย่างหนึ่งนั้นไม่ก็ เพราะฉะนั้น
 การที่เราทำนั้นย่อมเป็นงานที่ปราศ
 ย่อมมีพลังข้าพเจ้าไม่ก็ใคร ข้าพเจ้าเอง
 ก็คิดเหมือนนั้นก็ด้วยเราต้องการของ
 ก็ที่สุด-ถ้าเราเห็นไม่ก็ก็คิดขึ้น-เพราะ
 ฉะนั้นเราจึงมาขออำนาจของสภาฯ เพื่อ
 สภาฯ จะได้ให้อำนาจเราไปแปลงรูป
 เสียใหม่ ความประสงค์ไม่ก็กับรัฐบาล
 ที่ได้แถลงเหตุผลประกอบร่างพระราช
 บัญญัตินั้น ก็คือต้องการโอนกิจการให้
 แก่เทศบาล แต่ความประสงค์ของเรา
 ก็ต้องการจะแปลงรูปให้เหมาะสมกับรูป
 ของกฎหมายซึ่งเรามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ
 อยู่นั้นด้วย
 ประธานสภาฯ: กล่าววว่า เรื่อง
 นี้ข้าพเจ้าได้ฟังตลอดแล้วมีปัญหาที่จะ
 ต้องวินิจฉัยอยู่ ๒ ข้อถ้าแม้ว่าที่ประชุม
 นับรองรายงานกรรมาธิการนั้นแล้ว
 ก็คงจะเห็นให้กรรมาธิการ ไปพิจารณา

มาใหม่ จะเสนอเดือนกุมภาพันธ์
 ประชุมไม่รับรองรายงานกรรมาธิการ
 แล้วกรรมาธิการนั้นทำไม่ก็ได้-ของ
 กรรมาธิการใหม่เช่นนี้ ความเห็นของ
 ข้าพเจ้าเป็นดังนี้
 น.ค. หลวงขจรจรัสวงศ์
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย: กล่าววว่า ข้าพเจ้าคิด
 แล้วแต่คิดว่าเจ้าหน้าที่กรรมาธิการ
 เป็นอย่างไรไม่แน่ เพราะฉะนั้น
 จะได้วินิจฉัยลงมติอย่างไรก็ดี ควร
 ได้ถามเจตนาของกรรมาธิการเสียก่อน
 และที่ข้าพเจ้ากล่าวนั้นกล่าวไปไว้
 ทั่วๆไป ก็คือกรรมาธิการอาจจะหมาย
 อย่างนั้น และท่านประธานอาจจะเข้าใจ
 อย่างนี้ซึ่งไม่ครบตามรูป ก็คือกรรมาธิการ
 ก็ต้องการจะปฏิบัติให้เป็นไปตามคว
 มุ่งหมายของรัฐบาล แต่ขอรายละเอียด
 ในการที่จะแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตาม
 ตามแบบของกฎหมาย แต่รัฐบาล
 แถลงแล้วว่าไม่ขัดข้องในการที่จะทำ
 นั้น เพราะรัฐบาลได้เสนอไว้แต่
 แล้ว ประเด็นที่ท่านประธานจะขอ
 ไปก็คือสภาฯ นี้จะขยายอำนาจให้
 กรรมาธิการหรือไม่

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ ไม่ใช่
...การเสนอขอเป็นขอหนึ่ง ถ้าแม่จะไป
แก่เวลานี้ก็ลำบากกลัวจะเสียระเบียบ
เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะทำอย่างนั้นก็
เป็นอันว่าท่านรับรองความเห็นชอบใน
รายงานที่กรรมการเสนอมา

น.ค. ทลวงข้าราชการอาสาสมัคร
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย: กล่าวว่ เจตนารายงาน
ของคณะ กิรมาธิการเป็นคั้งที่ท่าน
ประธานได้แถลง เพราะฉะนั้นควรจะ
ลงมติตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการ

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ ที่นี้
เมื่อรับรองรายงานของกรรมการแล้ว
รัฐบาลจะได้เปลี่ยนชื่อใดหรือไม่ตาม
ความเข้าใจของคณะกรรมการ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี:
กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนี้จะได้
ผลกว่า ก็ขอเสนอญัตติให้อำนาจ
คณะกรรมการนี้ ไปปรับปรุงให้คั้งที่
สุดและถูกต้องที่สุดตามแบบของการ
ร่างกฎหมาย

น.ค. ทลวงข้าราชการอาสาสมัคร
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: กล่าวว่ไม่ขอของ

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ มีผู้
เสนอญัตติอย่างนั้นก็แล้ว เพราะ
เหตุว่าข้าพเจ้าเองเป็นคนกลางเสนอ
อย่างนั้นไม่ได้ มีผู้เสนอญัตติให้กรรม
ธิการ ไปปรับปรุงให้ถูกต้องตามความ
ประสงค์ที่รัฐบาลได้แถลง ผู้ใดเห็น
ชอบด้วย ขอได้ไปรบกวนมติขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ เป็น
อันตกลงมอบให้กรรมธิการรับภาระ
ไปทำเสนอมาในวันพรุ่งนี้ วาระต่อไป
ร่างพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรม
ผู้สูงอายุ พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่
ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่า ร่าง
พระราชบัญญัติจัดการฝึกและ อบรมผู้
สูงอายุ พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งคณะ

กระทรวงมหาดไทยเป็นวงพระราชมงคล

ใ้แก่เด็กชายในละแวกบ้านจังหวัด
พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๑ มาตรา
๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ทวิ
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววา ใน
มาตรา ๑๗ นี้ คณะกรรมการได้
แก้ไขเป็นรูปใหม่ ทั้งนี้ตามรูปเดิมนั้น
กำหนดไว้ว่าโดยปกติในวันหนึ่ง ๆ จะ
ต้องจัดให้ผู้อ่อนอายุ ได้รับการพักผ่อน
อย่างน้อย ๘ ชั่วโมงเต็ม คราวนี้ใน
ร่างใหม่ที่กรมการได้เสนอมานี้
กำหนดโดยปกติในวันหนึ่ง ๆ จะจัดให้
เด็กทำงานและศึกษาเกินกว่า ๑๐
ชั่วโมงไม่ได้ ใน ๒ ประการนี้ถ้าพิจารณา
ดูแล้วจะเห็นว่าที่ที่คณะกรรมการ
ได้แก้ไขมานี้ ออกจะเป็นการทำให้เด็ก
มีงานหนักเกินไป ซึ่งความหมายทั้งต้น
นี้ คงเกินมากทีเดียว คืออย่างหนึ่ง
กำหนดว่าเด็กจะทำงานเกินกว่า ๑๐

ชั่วโมงไม่ได้และอีกอย่างหนึ่งถ้า
เด็กจะต้องพัก ๘ ชั่วโมง
น้อย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะให้เด็ก
๘ ชั่วโมงเป็นอย่างน้อยนั้นเพียง
มาก คือเด็กที่ขี้ขลาดพักผ่อนหรือ
ที่กรมการได้เป็นไปเกิน ๑๐ ชั่วโมง
นั้น มีคนนวมามากขึ้นการที่จะ
ได้รับกรรรมานานๆ เด็กไม่
ปฏิบัติเช่นนั้น เพราะว่าการ
ฝึกของเด็กไม่มีความสามารถ
ที่จะรับการเรียนถึง ๑๐ ชั่วโมง
ได้ เช่นนี้แล้วก็จะทำให้
ความรู้ของเด็กแทนที่จะก้าวหน้า
กันข้ามไป ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
ให้เป็นไปตามร่างเดิมของ
ร่างมานี้ เพราะเหมาะแก่สุขภาพ
อนามัยของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

นายไสว อินทรประชา
ธิการ: กล่าววาความร่างเดิมของ
บอกวาให้พักผ่อนเพียง ๘
เท่านั้น แต่ที่คณะกรรมการ
ขึ้นนี้ดีกว่าร่างเก่า เพราะ
ให้เด็กทำงานและศึกษาได้ไม่ถึง
ชั่วโมง และมีเวลาพักผ่อน
ชั่วโมง ทำให้เห็นว่าการ

นายทองอยู่ พุดพจน์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวสารแสดง
 เขียนกฎหมายรุ่นแล้วจะเห็นว่า ตามที่
 คณะกรรมการแสดงนั้น ตรงกันข้าม
 กับความจริง ข้าพเจ้าขอกล่าวอีกครั้ง
 หนึ่งว่าการพักผ่อน ๘ ชั่วโมงนั้นเป็น
 การพักผ่อนจริง ๆ ซึ่งเข้าใจว่าคณะ
 กรรมการคงไม่อุทธรณ์เอาเวลาหลับนอน
 ของเด็กไปบวกเข้าด้วย การที่ให้เด็ก
 ทำงานวันละ ๑๕ ชั่วโมงนั้นเป็นการ
 หนักเพียงไร เช่นทำตั้งแต่ ๒ โมงเช้า
 แล้วไปเลิกเอา ๖ โมงเย็นเช่นนี้
 เป็นต้น เด็กจะต้องทำงานกันวันยังค่ำ
 ที่เดียว คู่ซึ่งกว่ากรรมกรเสียอีก นี่
 เป็นการทรมาณเด็กอย่างหนึ่งใช่ไหม?
 แต่หากว่าเราจะได้เวลาพักผ่อนวันละ
 ๘ ชั่วโมงจริง ๆ โดยไม่คิดถึงเวลา
 หลับนอนของเด็กบวกเข้าด้วยแล้ว ย่อม
 ต่างกันมากทีเดียวในอัน
 ค. เทียม ศรัทธิตู ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครปฐม: กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าก็เห็นว่าน่าสงสารเด็กอยู่มาก
 เหมือนกัน แต่کنเราจะไม่เจริญได้ต้อง

ข้อใดสารกล่าวนี้และกรณีนี้
 ประเด็นอยู่ที่ขอเสนอให้รัฐบาล
 เอาอย่างกรรมมาชการหรือจะเอาอย่าง
 รัฐบาล
 มีสมาชิกรับรอง
 นายทองอยู่ พุดพจน์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครปฐม: กล่าวว่ามีข้าพเจ้า
 ขอเบ็ดคอกไปรายข้อไปเพราะเกี่ยวกับ
 การศึกษาของเด็ก คนที่เป็นครูจึงจะรู้
 ว่าหนักเพียงใด ทุกคนที่เป็นครูย่อมรู้
 ในอัน
 มีสมาชิกรับรอง
 ประธานสภาฯ: กล่าวว่ามีผู้
 เห็นควรเบ็ดคอกไปรายข้อไป ขอได้
 ไปรคยอมขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน
 ประธานสภาฯ: กล่าวว่ามีผู้
 ไม่เห็นด้วย ขอได้ไปรคยอมขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน
 ประธานสภาฯ: กล่าวว่าเป็น
 อันลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไป
 ตามร่างของกรรมการ ขอได้ไปรค
 ยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๒๕ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวฯ ส.โ
...
รัฐบาล ขอได้ โปรดยกมือชน

มีสมาชิกยกมือ ๑๗ ท่าน
ประธานสภาฯ: กล่าวฯ เป็น
อันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิ-
การ ขอให้เดชาธิการฯ อ่าน
เดชาธิการสภาฯ: อ่านว่ามาตรา
๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา
๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา
๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘

ประธานสภาฯ: กล่าวฯ หมก
วาระที่ ๒ แล้วต่อไปพิจารณา วาระที่ ๓

มีมติเห็นวาทะราชบัณฑิตยสถาน
ออกใบเป็นหลักฐานให้...
ยกมือชน

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ประธานสภาฯ: กล่าวฯ เป็นอันควา-
รังพระวราชบัณฑิตยสถานออกใบของ
เป็นกฎหมายได้ ข้าพเจ้าได้รับมติดัง
ฉบับหนึ่งทางรัฐบาลเสนาฯ โดย
กิจการในสภาฯ ที่จะท้องที่ชาวตามหา
ขอให้กำหนดเวลาเริ่มประชุมทั้งสอง
เวลาในวันพรุ่งนี้ คือตอนบ่ายเริ่มที่
๑๔.๐๐ นาฬิกา ก่อนกลางคืนเริ่ม
ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถ้าไม่มีเค
กักกัน ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอัน
ไม่มีผู้ใดกักกัน

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๕๕ นาฬิกา

กระทรวงมหาดไทย	
กรมการปกครอง	
ที่	ที่
เขียน กาจกานนท์	ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
เทียบ นนทแพทย	บุญช่วย สุกนธมภ์
แช่ ยืนพันธ์	ประสิทธิ์ ศรีสราญ
ทองกระฉาบ รัชชวรวรรณ	ศิริ อินทร
บุญมี ตุงกานากร	ประเทือง อินทร
บุญศิริ เทพาคำ	ดิน จุฑะทวี
ร.ค.ค. บุญนิยม ปักยานนท์	สุรินทร์ สวัสดิการ
สุนทรวิภาสสินกรรมกิจ	
ทองอยู่ พุ่มพวง	

ตรวจแล้ววันที่ ๒๗/๔/๕๐

หลวงศกกรมมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร